

ชื่อเรื่อง	ความสวยความงามในสังคมเกาหลี
ชื่อผู้วิจัย	นายบริวัฒน์ เอมดวง รหัสนักศึกษา 05520486
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นาคยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2555
คำสำคัญ	ความสวยความงาม,อุตสาหกรรม,การเปลี่ยนแปลง,อำนาจความงาม

1. บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมความสวยความงามในสังคมเกาหลี และความสัมพันธ์เชิงอำนาจของความสวยความงาม โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และข้อมูลจากสื่อออนไลน์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความสวยความงามของสังคมเกาหลี และได้นำกรอบความคิดต่างๆมาอธิบายปรากฏการณ์ความสวยความงามที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมเกาหลี

ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของความสวยความงามในสังคมเกาหลี สามารถแบ่งออกเป็น 3 ยุค ได้ดังนี้ ยุคที่ 1 ยุคความหลากหลายทางความงาม(อาณาจักร โชซอน ค.ศ. 1392-1910) ยุคที่ 2 ยุคการครอบงำความงามแบบตะวันตก (ค.ศ. 1910-1990) และยุคที่ 3 ยุคความสวยความงามสมบูรณ์แบบ (ค.ศ. 1991 – ปัจจุบัน)

และจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสวยความงามในสังคมเกาหลีในแต่ละยุคพบว่า ความสวยความงามไม่ได้เป็นเพียงแค่องค์ประกอบการสร้างทางร่างกาย แต่ความสวยความงามเป็นพื้นที่ของการสร้างอำนาจและสามารถเป็นตัวชี้วัดชนชั้นของคนในสังคม ในสมัยอาณาจักร โชซอนความสวยความงามเป็นเรื่องของ ความเป็นกุลสตรี ความสามารถในการทำอาหารและการทอผ้า และแสดงถึงอำนาจการบริโภคของคนในแต่ละชนชั้น ในยุคที่ตะวันตกเข้ามา ได้ส่งผลให้ความสวยความงามเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบตะวันตก เช่นตาโต จมูกโด่ง ส่งผลให้ในยุคสุดท้าย การทำศัลยกรรมเข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลีมาก และการเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องสำอางค์ ทำให้เกิดความสวยความงามที่สามารถสร้างได้ จึงทำให้การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมปัจจุบัน กลายเป็นความสวยความงามสมบูรณ์แบบ ซึ่งความสวยความงามในแต่ละยุคได้เป็นสิ่งที่สร้างอำนาจให้แก่คนในสังคม โดยเฉพาะผู้หญิง ซึ่งเป็นทุนทางร่างกายของคนในสังคมทุกสังคม

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำบทความวิจัยเล่มนี้จะไม่สำเร็จได้ หากขาดบุคคลท่านหนึ่งคืออาจารย์ นาดยา อยู่คง ที่คอยให้แรงผลักดันให้ข้าพเจ้าอยู่เบื้องหลังอย่างเงียบๆ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอขอบคุณอาจารย์จากใจจริง เนื่องจากท่านคอยพรีสอนข้าพเจ้าให้รู้จักการทำงานทั้งในชีวิตการศึกษาและการทำงานในชีวิตจริง โดยการวางแผนการทำงานเป็นระบบการฝึกความรับผิดชอบต่อน้ำที่ที่ได้รับมอบหมาย การฝึกความพยายาม ความอดทน การตรงต่อเวลา นอกจากนี้ท่านยังสอนให้ข้าพเจ้าให้เห็นโทษของการทำงานผิดพลาด ทำงานไม่มีคุณภาพ หรือทำงานไม่สำเร็จว่าจะได้รับผลจากการทำงานเป็นอย่างไร

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาทุกคนที่ทำบทความวิจัยในภาคเดียวกัน ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจมากที่ครั้งหนึ่งได้เดินทางร่วมกัน และฝ่าฟันอุปสรรคด้วยกันมา ทั้งเป็นกำลังใจในตอนทำงานผิดพลาด และช่วยแนะนำข้อมูลในการทำบทความวิจัยเล่มนี้

หากบทความวิชาการเล่มนี้เป็นประโยชน์อันใดแก่ผู้อ่านในโอกาสหน้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีทั้งหมดให้แก่ผู้มีพระคุณที่กล่าวมาข้างต้น

นาย บริวัฒน์ เอมดวง

14 กุมภาพันธ์ 2556

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	1
กิตติกรรมประกาศ	2
สารบัญ	3
สารบัญรูปภาพ	4
บทนำ	5
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	5
วัตถุประสงค์	6
ขอบเขตการศึกษา	7
วิธีการศึกษา	7
ทบทวนวรรณกรรม.....	7
ผลการวิจัย	20
วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความสวความงามในสังคมเกาหลี.....	20
วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอำนาจของความสวความงามในสังคมเกาหลี.....	28
สรุปผลการวิจัย.....	35
บรรณานุกรม	36
ประวัติผู้ศึกษา.....	38

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปภาพที่ 1 แดจังกึม	30
รูปภาพที่ 2 ปาร์ค กึนเฮ ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศเกาหลีใต้.....	32
รูปภาพที่ 3 ปาร์ค กึนเฮ ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศเกาหลีใต้.....	32
รูปภาพที่ 4 คิมแตฮี	35

3. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เกาหลีเป็นชนชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีอารยธรรม สังคมและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา ความคิดความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ ประเทศเกาหลีมีเหตุการณ์ที่สร้างความรุ่งโรจน์ทางสังคมและวัฒนธรรมมากมาย และเหตุการณ์อันขมขื่นและทันททุกขเวทนา ดังนั้นคนเกาหลีในสมัยปัจจุบันจึงมีลักษณะนิสัยที่ฝังใจกับเรื่องราวในอดีต สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี มีวินัยในตนเองสูง ชอบแข่งขันและไม่ยอมแพ้ต่อสิ่งใดง่ายๆ ใจร้อน คือ ดึง รักในเสียงเพลงและการเดินร่า ส่วนสังคมในอดีต ความสัมพันธ์ทางสังคมของคนอยู่ภายใต้กฎระเบียบประจักษ์ธรรมของขงจื้อที่เน้นความสูงต่ำทางสังคม มีมารยาททางสังคมสูง เคารพนับถือและกตัญญูต่อพ่อแม่และยกย่องบุรุษผู้เป็นผู้นำของครอบครัวและสังคม ถือเป็นพื้นฐานของชีวิตทางสังคม อีกทั้งยังยึดถือว่าการศึกษานำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าตามแนวคิดของขงจื้อ(ดำรง, 2547)

โครงสร้างทางร่างกายของคนเกาหลีสามารถกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ คนเกาหลีมีร่างกายสมบูรณ์ รูปร่าง สันทัด ผู้ชายสูงเฉลี่ยราว 155-160 เซนติเมตร ส่วนผู้หญิงสูงเฉลี่ยราว 150-155 เซนติเมตร ผู้ชายมีโครงสร้างทางใบหน้าเป็นรูปเหลี่ยม กระดูกแก้มโปนอย่างเห็นได้ชัดเจน หรือที่เรียกว่าหน้ากระดูก เพราะกระดูกขากรรไกร และโหนกแก้มจะโปนอย่างเห็นได้ชัดเจน คนส่วนใหญ่มีสันจมูกโด่ง ตาชั้นเดียว ริมฝีปากบางและคางแหลม ส่วนผู้หญิงจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้หญิงจีนและญี่ปุ่น มีใบหน้ากลมเป็นวงรีหรือรูปไข่ ตาชั้นเดียว หางตาเรียวยาว ในขณะที่บางคนมีโครงสร้างใบหน้าเป็นรูปเหลี่ยม โหนกแก้มโปนคล้ายผู้ชาย ส่วนหญิงสาวยุคใหม่จะสูงโปร่ง หน้าแหลม แขนขาเรียวยาว และมีการแต่งแต้มใบหน้าที่จัดมากขึ้น ผิวพรรณของคนเกาหลีของเด็กและผู้ใหญ่วัยกลางคนจะดูเปล่งปลั่งอ่อนกว่าวัย สีผิวเป็นสีเหลืองอ่อนจนไปถึงขาว เมื่อได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจึงมีการแต่งกายให้ทันสมัย สีสนุจดฉลาด ไว้ทรงผมแปลกๆ และมีการทำศัลยกรรมและการใช้เครื่องสำอางอย่างแพร่หลาย

สังคมเกาหลีในอดีตมีการแบ่งชนชั้นกันอย่างชัดเจน แบ่งออกเป็น 4 ชั้น ได้แก่ ชั้นสูง ชั้นกลาง สามัญชน และชนชั้นต่ำ คนที่อยู่ในชนชั้นสูงจะได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ จากรัฐมากมายและจะดูถูกเหยียดหยามคนชั้นต่ำ คนในแต่ละชนชั้นจะมีข้อห้ามทั้งในเรื่องของการแต่งกาย ที่อยู่อาศัย ภาษา และที่สำคัญที่สุดคือห้ามแต่งงานระหว่างกัน และห้ามทำพิธีศพร่วมกัน หากมีการประพฤติดีกฎเหล่านี้จะมีการลงโทษอย่างรุนแรง เช่น ห้ามชนชั้นต่ำสวมเสื้อผ้าที่มีสีสนุกลากสี เป็นต้น

ผู้หญิงเกาหลีในสมัยโบราณ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่แต่ภายในบ้านตั้งแต่เด็ก เพื่อศึกษาคุณธรรมในแบบขงจื้อว่าด้วยการเป็นช่างทำหลังและความอดทนเพื่อจะได้เป็นภรรยาและแม่ ส่วนกิจการนอกบ้านไม่มีโอกาสเข้าร่วม จำเป็นต้องมีลูกชายเพื่อสืบสกุล ผู้หญิงไม่สามารถเลือกคู่ครองเองได้ และไม่มีสิทธิ์หย่าร้าง ซึ่งการเลือกคู่ครองฝ่ายชายจะเลือกจากฐานะทางสังคม ความสามารถทางด้านงานบ้านของผู้หญิง ส่วนผู้หญิงเกาหลีในปัจจุบัน เมื่อได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกับผู้ชายจึงเริ่มมีบทบาททางเศรษฐกิจมากขึ้นและมีกฎหมายที่ทำให้ผู้หญิงมีสิทธิในการหย่าร้างได้ จึงทำให้ผู้หญิงสามารถเลือกคู่ครองเองได้(คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537)

จากเนื้อหาข้างต้น ผู้หญิงจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของตนเองให้ดูดี เพื่อเป็นอำนาจให้แก่ตนเองในสังคม ทั้งในเรื่องของรูปร่างหน้าตา การแต่งกาย มารยาททางสังคม การศึกษากลายเป็นที่มาของการใช้เครื่องสำอางและการทำศัลยกรรมอย่างแพร่หลาย และความสวยของผู้หญิงถูกจำกัดว่า จะต้อง มีใบหน้าที่ได้รูป จมูกโด่ง ขาเรียวยาว แล้วสะโพกผาย ลักษณะดังกล่าวสามารถพบได้ชัดจากเวทีการประกวดของ Miss universe และภาพยนตร์ โฆษณาทางโทรทัศน์ ได้เน้นการนำเสนอเรือนร่างของผู้หญิงเป็นสำคัญ(กาญจนา, 2535)

การใช้เครื่องสำอางและการทำศัลยกรรมในเกาหลีเพื่อเสริมสร้างความสวยความงามเป็นการเสริมภาพลักษณ์ของตนเองในสังคมดังสุภายิตไทยที่ว่า “ไ้่งงามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง” ทั้งนี้เพราะความสวยความงามเป็นที่พึงปรารถนาของทุกคน ไม่จำกัดเฉพาะเพศหญิงหรือเพศชายเท่านั้น ทำให้สังคมเกาหลีปัจจุบัน เครื่องสำอางและการทำศัลยกรรมเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นเรื่อยๆ

จากความน่าสนใจดังกล่าวผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา บทความวิจัยเรื่อง “ความสวยความงามในสังคมเกาหลี” เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของความสวยความงามของผู้หญิงในสังคมเกาหลี การทำศัลยกรรม ตกแต่งใบหน้า และการใช้เครื่องสำอางของผู้หญิงเกาหลี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสังคมเกาหลีต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสวยความงามในสังคมเกาหลี
2. เพื่อศึกษาอำนาจของความสวยความงามในสังคมเกาหลี

ขอบเขตการศึกษา

1. ช่วงเวลา

วัฒนธรรมความสวยงามในสังคมเกาหลีก่อนยุคล่าอาณานิคมตะวันตก
(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 18)

วัฒนธรรมความสวยงามในสังคมเกาหลีหลังยุคล่าอาณานิคมตะวันตก
(หลังคริสต์ศตวรรษที่ 18 ถึงปัจจุบัน)

วิธีการศึกษา

1. เก็บข้อมูลโดยใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

1.1 เก็บข้อมูลจากสื่อตีพิมพ์ชนิดต่างๆ

- หนังสือ

- เอกสารประกอบการเรียน

1.2 เก็บข้อมูลจากฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาโดยนำแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง “ความสวยงามในสังคมเกาหลี” ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวความคิดและทฤษฎีที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสวยงามในสังคมเกาหลี

ได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์โดยใช้แนวความคิดสำหรับการเข้าใจปรากฏการณ์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวความคิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

1. หนังสือเรื่อง “สังคมวิทยา” ของ จ้างงศ์อติวัฒนสิทธิ์, เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล, ประไพร์ วิริยะสมบูรณ์, เสาวคนธ์ สุดสวัสดิ์, สุดา ภิรมย์แก้ว และสุรพันธ์ เพชรภา ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญและหน้าที่ของวัฒนธรรมที่สำคัญดังนี้

1. เป็นแบบพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ (pattern of learned behavior) คือ ได้เรียนรู้อย่างมีจิตสำนึก โดยผ่านตัวแทนต่าง ๆ เช่น พ่อ แม่ เพื่อน โรงเรียน บ้าน สถาบันต่าง ๆ อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ก่อให้เกิดอิทธิพลโดยตรงและโดยทางอ้อมต่อบุคคลในสังคม เกิดแนวความคิดที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ที่พัฒนาจากประสบการณ์ในอดีต ที่ทำให้บุคคลมีความสามารถเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ มีการแก้ไขพฤติกรรมของตน โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วย พฤติกรรมของมนุษย์จึงเป็นผลของการเรียนรู้ซึ่งแยกออกได้ คือด้านทัศนคติ ค่านิยม ความรู้และรูปของวัตถุที่ได้สร้างอยู่รอบตัวเรา

2. เป็นสิ่งที่มีอยู่ร่วมกัน (shared by members of society) พฤติกรรมของการเรียนรู้และผลของการเรียนรู้ ไม่ได้เป็นสมบัติของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแต่เป็นของสมาชิกของสังคมและมีการยึดถือปฏิบัติร่วมกัน การรับนำมาปฏิบัติจะมีระดับไม่เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับการเลือกหรือโดยสภาพการบังคับ ถ้าในกลุ่มสังคมใด การบังคับให้ประพฤติปฏิบัติวัฒนธรรมที่เห็นว่าเหมาะสมอยู่ในขั้นที่รุนแรงบุคคลในสังคมจะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด แต่ในทางกลับกันถ้ากฎข้อบังคับของสังคมหย่อนยานบุคคลก็จะเลือกปฏิบัติตามความมากน้อยแตกต่างกันไป

3. เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา (transmitted among the members of society) พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นการสืบทอดจากช่วงอายุหนึ่งไปยังอีกช่วงอายุหนึ่ง และแพร่กระจายระหว่างสมาชิกของสังคมโดยสัญลักษณ์ คือภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดซึ่งอาจจะแสดงออกในรูปของคำพูด การเขียน การสลักหรือจารึกไว้ในที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสมในช่วงเวลานั้น ๆ สัญลักษณ์ดังกล่าวช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความรู้สึก ทัศนคติ ความคิดเห็น เพื่อความเข้าใจระหว่างกันของสมาชิกในสังคม

4. สร้างความพอใจให้แก่มนุษย์ได้ (culture is gratifying) วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์คิดสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์ อันได้แก่อาหารที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น แต่ความต้องการ

ดังกล่าวยังไม่เป็นที่เพียงพอ ความพอใจที่ได้รับจะรวมถึงความต้องการทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย การพัฒนาวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับความต้องการขั้นมูลฐานแต่เดิมอยู่ในรูปแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนหรือสวยงามมากมาอยู่ในรูปที่ประณีต สวยงามและซับซ้อนมากขึ้น

5. เป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ (culture is adaptive) วัฒนธรรมมิใช่เป็นสิ่งที่คงที่แต่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะมนุษย์ได้ปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ความเจริญทางวิชาการ เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย และกว้างขวางตลอดทั้งความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาติดต่อสื่อสาร ทำให้วิถีการดำเนินชีวิต พฤติกรรมของคนในสังคมหนึ่งได้รับการปรับเปลี่ยนไปตามการแพร่กระจายวัฒนธรรมและอยู่ในอัตราที่เร็วขึ้น

6. เป็นผลรวมหรือการผสมผสานทางวัฒนธรรม (culture is integrative) วัฒนธรรมของชาติหนึ่งหรือสังคมหนึ่งเป็นผลรวมของแบบแผนหรือแนวทางดำเนินชีวิต โดยการนำองค์ประกอบย่อย ๆ ของวัฒนธรรมหลาย ๆ อย่างประสานเข้าด้วยกัน แม้ว่าวัฒนธรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันจะดึงกันไปคนละทิศละทาง แต่มีแนวโน้มที่มีความแน่นอนและประสานกันเพื่อให้สังคมคงอยู่

7. เป็นรูปแบบพฤติกรรมในอุดมคติที่ต้องยึดถือปฏิบัติตาม (ideal form of behavior) รูปแบบพฤติกรรมในอุดมคติเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิต สิ่งใดที่สมาชิกของสังคมเห็นว่าดี มีความเหมาะสม สิ่งนั้นจะกลายเป็นรูปแบบที่ทุกคนจะยึดและปฏิบัติตาม ในทางกลับกัน สิ่งใดที่สมาชิกของสังคมเห็นว่าไม่ควร ไม่เหมาะสมก็จะไม่ถือปฏิบัติ ดังนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นเสมือนหนึ่งสิ่งที่สังคมคาดหวังหรือเป็นแบบในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม สังคมแต่ละสังคมต่างก็มีลักษณะวิถีชีวิตที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง หรือมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์มีความคิดและมองโลกแตกต่างกัน รวมทั้งการอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน การใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมตลอดจนการมีพฤติกรรมเพื่อควบคุมสิ่งแวดล้อมจึงไม่เหมือนกัน

8. เป็นลักษณะเหนืออินทรีย์ (super organic) คืออยู่เหนือจากสภาพธรรมชาติหรือสัญชาตญาณของเอกัตบุคคล ลักษณะดังกล่าวช่วยให้นักวิจัยรู้จักการเรียนรู้ และทำให้มีชีวิตรอดได้ทางกายภาพและทางสังคม

2. หนังสือเรื่อง“ การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม”ของ ผจงจิตต์ อธิคมน์นันทะได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า

ตามแนวคิดของนักโครงสร้าง-หน้าที่ (structural-functionalist) ธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ หรือวัฒนธรรมย่อมก่อกำเนิดขึ้นมาหรือสนองความต้องการและจำเป็นของกลุ่มแต่ละกลุ่มเพื่อความอยู่รอด รวมทั้งความเจริญรุ่งเรืองของกลุ่มทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่า กลุ่มทุกกลุ่มจะต้องอยู่รอดและเจริญรุ่งเรืองไปเสียหมด ส่วนใหญ่แล้วก็จะขึ้นอยู่กับระบบส่งเสริมพลังปัญญาของแต่ละกลุ่มอันได้แก่ กระบวนการวิธีในการเรียนรู้วัฒนธรรม (enculturation process) ซึ่งรวมถึงการสร้างค่านิยม (social values) ทักษะภาพ (perception) ทักษะคติ (attitude) และแผนที่ภูมิปัญญา (cognitive map) อันเป็นผลสืบมาจากการเรียนรู้ของคนแต่ละกลุ่มด้วย มนุษย์ในแต่ละกลุ่ม แต่ละชาติพันธุ์ได้มีการสร้างสัญลักษณ์ที่มีระบบโดยสมาชิกของคนในสังคมนั้นเพื่อใช้ในการสื่อความหมายต่อกันนั่นก็คือ ภาษา ซึ่งภาษาก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และทำให้การดำเนินชีวิตในสังคมบรรลุผล ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย หากปราศจากภาษาแล้วก็จะไม่มีการสะสมความรู้ในหมู่มนุษยชาติหรือการถ่ายทอดความรู้ไปให้แก่ลูกหลาน จากการใช้ภาษานี้เองทำให้มนุษย์สามารถรื้อฟื้นสะสม ต่อเติม และเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางวัฒนธรรมได้ทุกชนิด เพราะภาษาเป็นสิ่งที่สื่อความหมายทางด้านความคิด และพฤติกรรม มนุษย์สามารถที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่คนอื่นพูดหรือแสดง หรือ สามารถที่จะแสดงความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบ ความสำคัญของภาษาอีกประการหนึ่งคือ ภาษาเป็นวัฒนธรรมในแง่สร้างสรรค์ เป็นส่วนหนึ่งของระบบต่าง ๆ ที่ทำให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ได้ เช่น ความเชื่อทางศาสนา การเมืองการปกครองเศรษฐกิจ กฎหมาย และอื่น ๆ ประกอบกันเป็นวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบพื้นฐานอันเป็นแกนสำคัญอันหนึ่งของสังคมมนุษย์เพราะวัฒนธรรมเป็นแบบแผนในการดำรงและดำเนินชีวิตของคนในสังคม วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือความประพฤติของมนุษย์ในแต่ละสังคม ดังนั้นวัฒนธรรมจึงเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของกลุ่มซึ่งสมาชิกของสังคมหนึ่งได้ยึดถือเป็นแบบแผนของชีวิตร่วมกัน เป็นเสมือนเครื่องหมายหรือตราประจำกลุ่มที่คนอื่นเห็นแล้วรู้ได้ทันทีเช่น มีภาษา เครื่องแต่งกาย ขนบธรรมเนียมประเพณีเดียวกันวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์ในสังคมต่าง ๆ สร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานเพื่อมีชีวิตรอดและดำรงอยู่ได้ เป็นความหมายในภาพองค์รวม (holistic) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งที่ทำให้ความเข้าใจกับมโนภาพวัฒนธรรมให้เห็นระบบต่าง ๆ หรือส่วนต่าง ๆ ที่เป็นสากลคือระบบครอบครัวและเครือญาติ ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง การปกครองการขัดเกลาทางสังคมและการศึกษา ศาสนาและความเชื่อ การแพทย์และสาธารณสุขการสื่อสาร ศิลปะ และนันทนาการ

3. หนังสือเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม” ของนิเทศ ตินณะกุล ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังนี้

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบความสัมพันธ์ของบุคคลที่อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นพวกเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงในกรอบกำหนดขอบเขตสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลจะปฏิบัติต่อกันได้จากที่เคยกำหนดอยู่ก่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีทั้งในระดับจุลภาค ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นอยู่เป็นปกติ แต่ในอัตราและความมากน้อยแตกต่างกันตามท้องที่แล้วแต่โอกาสหรือกาลเวลา เช่น ในเรื่องค่านิยมหรือคุณค่าทางจริยธรรม การแต่งกายมารยาท และการใช้ภาษา การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้จะเปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ ในระดับมหภาค คือการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของสังคม การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสะสมในระดับจุลภาค การเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน โครงสร้างและหน้าที่ของสังคม มักจะหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างหรือของรูปแบบของความสัมพันธ์ และการปะทะสัมพันธ์กันทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับบทบาทระเบียบแบบแผน ค่านิยมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนมาก และเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในโครงสร้างสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ไม่ใช่ทางสังคมด้วย เช่น การเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยา ประชากรและเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นได้หลายระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับ โลกทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมแบ่งออกได้เป็นทฤษฎีใหญ่ ๆ หลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (evolutionary theories of social change) ใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นแบบค่อยเป็นค่อยไป ทฤษฎีพัฒนาการ (developmental theories) อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศกำลังพัฒนาเข้าสู่การพัฒนาเกิดมาจากผลกระทบของโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศตะวันตกที่มีต่อประเทศกำลังพัฒนา ทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม (conflict theories) อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมว่าเป็นผลมาจากการขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างชนชั้นหรือกลุ่มบุคคลในสังคม ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ของสังคม (structuralfunctional theories) ซึ่งโครงสร้างของสังคมคือรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มสังคม หน้าที่ของสังคมกล่าวถึงผลที่ได้จากรูปแบบของความสัมพันธ์เหล่านั้น ยิ่งสังคมมีขนาดใหญ่เท่าใดความแตกต่างทางด้าน โครงสร้างและหน้าที่ของประชากรในสังคมน่าจะมีมากขึ้นด้วย ความแตกต่างนี้หมายถึงความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนาระดับการศึกษา อายุ

ระดับรายได้ ภูมิหลังของครอบครัว เป็นต้น และ ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม (social psychology theories) มีรากฐานมาจากทฤษฎีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีความคิดว่าการนำไปสู่ความทันสมัยจะทำได้โดยผ่านการกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม แนวความคิดสำคัญของกลุ่มนี้คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล เช่น บุคลิกภาพ ค่านิยมและทัศนคติ จะสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

4. ฐานข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์

http://www.baanjomjut.com/library/social_sciences/41.html บทความเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวว่

การขยายตัวของวัฒนธรรม การเลียนแบบ และการยืมวัฒนธรรม รวมทั้งการผสมผสานทางวัฒนธรรม จะเป็นผลให้โครงสร้างของสังคมเปลี่ยนแปลงไป สิ่งที่มีมองเห็นได้ชัด ได้แก่ การที่คนในชาติหนึ่งไปศึกษาวิชาการต่าง ๆ ในอีกประเทศหนึ่ง เมื่อกลับมายังประเทศแห่งตนแล้ว มักจะนำวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาตินั้นติดตัวมาด้วย เพราะขณะที่อยู่ในต่างประเทศต้องปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ จึงเท่ากับยอมรับวัฒนธรรมของต่างชาติ ซึ่งมีผลให้นิสัยใจคอและความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนรสนิยมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม บางกรณีถึงกับนำวัฒนธรรมของต่างชาติมาปฏิบัติในประเทศตน ทั้งวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุและมีใช้ เช่น แบบของอาคารบ้านเรือน ภาษา เครื่องแต่งกาย ความรู้สึกนึกคิด และความเชื่อต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งดังกล่าวล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนทางสังคมตามมา

ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมนั้น เกิดขึ้นได้ 2 ทาง คือ การที่บุคคลติดต่อกัน โดยตรงทางหนึ่งกับอีกทางหนึ่งติดต่อกันทางอ้อม โดยอาศัยสื่อสารมวลชน ปัจจัยทางวัฒนธรรมทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ที่มองเห็นได้ชัด เช่น คนไทยรู้จักเล่นกีฬาต่าง ๆ มากขึ้น รู้จักเล่นดนตรีโดยใช้เครื่องมือสากล รู้จักใช้เครื่องจักรกลและเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในสังคมมีแบบแห่งการเปลี่ยนแปลงอยู่ใน 3 แบบ คือ

- 1) การเปลี่ยนแปลงแบบวิวัฒนาการ
- 2) การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิรูป
- 3) การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ

- 1) การเปลี่ยนแปลงแบบวิวัฒนาการ (Evolution) การเปลี่ยนแปลงแบบวิวัฒนาการโดยทั่วไปแล้ว เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างเชื่องช้าทีละเล็กทีละน้อย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยไม่รู้ตัว การเปลี่ยนแปลงแบบนี้จะไม่ มีผลกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกหรือวิถีชีวิตของมนุษย์มากนัก และส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลง ทางวัฒนธรรมซึ่งต้องใช้เวลาานาน

- 2) การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิรูป มีลักษณะสำคัญดังนี้ คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่จำแนกออกเป็น ส่วน ๆ หรือเรื่อง ๆ ไป มีขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็น ค่อยไปตามลำดับขั้นตอน มิได้เปลี่ยนแปลง อย่างฉับพลัน โดยยกเลิกของเก่า เพียงแต่ปรับปรุงของเก่า เพราะการปฏิรูปมักจะเกิดจากความรู้สึกใน คุณค่าของสังคม เพื่อไฝหาความยุติธรรม ความดีงาม และความสงบสุขของสังคม โดยเอาอารมณ์เข้ามา เกี่ยวข้องน้อยมาก

- 3) การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ การเปลี่ยนแปลงสังคมแบบปฏิวัตินั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงถึงรากถึง โคน หรือเปลี่ยนแปลงระบบสังคมทั้งหมด โดยยกเลิกของเก่าแล้วจัดระเบียบเป็นระบบใหม่โดยสิ้นเชิง และดำเนินอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงจึงมักจะมีผลกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกนึกคิดของ ประชาชนมากกว่าการปฏิรูป

5. ฐานข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์

<http://www.learners.in.th/blogs/posts/482505> บทความเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ได้กล่าวว่

นักสังคมวิทยาและนักมนุษยวิทยา ต่างมีความเห็นพร้อมกันถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมว่ามี 5 สาเหตุดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพและประชากร (The physical environment and population) ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม ความแห้งแล้ง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สังคมเกิดการเสียระเบียบของสังคม (Disorganization) และความสัมพันธ์ของคนในสังคมที่มีต่อกันถูกเปลี่ยนไป เช่น สมาชิกในครอบครัวต้องแยกจากกัน เพราะการเสียชีวิต และการพลัดพรากจากกัน เป็นต้น

2. เทคโนโลยี (Technology) เมื่อมีสิ่งใหม่ที่ทันสมัยเกิดขึ้นในสังคมไม่ว่าจะเป็นการคิดค้นได้เองหรือการรับเอามาใช้ สังคมย่อมได้รับผลกระทบและมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเป็นระดับกลุ่มหรือระดับโครงสร้าง สังคมขึ้นอยู่กับว่าคนในสังคมได้รับผลประโยชน์จากเทคโนโลยีนั้นมากหรือน้อย เพราะเทคโนโลยีทำให้มนุษย์ต้องเปลี่ยนพฤติกรรมในการกระทำต่อกิจกรรมที่นำเอาเทคโนโลยีมาใช้ บางสิ่งต้องสร้างระเบียบในการทำงานใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานของเทคโนโลยี แต่เทคโนโลยีบางอย่างอาจทำให้มนุษย์ต้องทำงานมากขึ้นและเร็วขึ้นจนต้องทำให้ความสัมพันธ์ที่มีต่อครอบครัวและคนอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันมีการเปลี่ยนแปลงไป แต่ขณะเดียวกันเมื่อมีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ อาจทำให้เกิดความล่าช้าทางวัฒนธรรม (Cultural lag) ซึ่งเป็นช่องว่างระหว่างสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ ที่ปรับตัวในอัตราที่ไม่เท่ากันจนเกิดเป็นความเหลื่อมล้ำระหว่างกันและเป็นปัญหาสังคมตามมา

3. วัฒนธรรมอวัตถุ (Nonmaterial culture) นักสังคมวิทยามองว่า วัฒนธรรมที่เป็นอวัตถุเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุตามมา สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาทั้งหลายเกิดมาจากคตินิยม (Ideology) ที่ถ่ายทอดออกมาสู่วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ หากความคิดเห็น ความเชื่อ และวิธีการคิดของคนในสังคมต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความอยู่รอด การเปลี่ยนแปลงภายในสังคมก็จะเกิดขึ้นตามมา

4. กระบวนการทางวัฒนธรรม (Cultural processes) เมื่อเกิดการค้นพบ (Discovery) และมีการประดิษฐ์ (Invention) จนเกิดเป็นนวัตกรรม (Innovation) ขึ้นในสังคม การเคลื่อนไหวทางสังคม (Social movement) ทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัฒนธรรม (Cultural diffusion) จากคนกลุ่มหนึ่งหรือสังคมหนึ่งไปสู่คนกลุ่มอื่นหรือสังคมอื่น สังคมที่รับเอานวัตกรรมไว้ใช้ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมเกิดขึ้น

5. การพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Economic development) ทำให้เกิดความทันสมัย (Modernization) เพราะมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตตามแบบดั้งเดิมในยุคสังคมเกษตรกรรม (Preindustrial society) ไปสู่การผลิตแบบ

อุตสาหกรรมและแบบเมือง ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ ความเป็นอุตสาหกรรม (Industrialization) ที่เปลี่ยนระบบการผลิตจากการใช้แรงงานมนุษย์ไปสู่การใช้แรงงานจากเครื่องจักรกล ใช้ระบบการทำงานแบบอุตสาหกรรม บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรม เกิดความเป็นเมือง (Urbanization) เพราะมีการอพยพแรงงานจากชนบทเข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรม การทำงานในกิจกรรมต่าง ๆ เปลี่ยนรูปแบบไปสู่ความเป็นระบบราชการ (Bureaucratization) เกิดเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่มีการจัดการที่เป็นทางการ

จากการศึกษาผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสวยความงามในสังคมเกาหลีมีการสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จากการเรียนรู้ของบรรพบุรุษ การแต่งกาย การแต่งหน้า เป็นเรื่องของความสวยความงามตั้งแต่ในอดีต ซึ่งส่วนใหญ่จะปรากฏให้เห็นมากในชนชั้นสูง เพราะเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพงจะทำจากเนื้อผ้าที่ดี มีสีและประดับลวดลายที่สวยงามลงไป ในขณะที่ชนชั้นล่าง เป็นเนื้อผ้าหยาบๆและไม่ค่อยมีสีสันทันที่สวยงาม เครื่องสำอางในสมัยโบราณชนชั้นสูงจะใช้เครื่องสำอางที่สั่งซื้อจากประเทศจีน เช่น ผงทอง ผงซ้อค ฯลฯ ในขณะที่ชนชั้นต่ำ ใช้เพียงพริกมาทาที่แก้มและปาก ในสมัยโบราณเครื่องสำอางจะใช้วัสดุที่ได้จากธรรมชาติ เป็นเครื่องใช้ทั่วไปที่หาซื้อได้ง่าย และต่อมาเมื่อวัฒนธรรมตะวันตกได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลี จากการล่าอาณานิคมของตะวันตก ทำให้วิทยาการต่างๆได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมเกาหลี และมีผลต่อความสวยความงามในสังคมเกาหลีด้วย การใช้เครื่องสำอางเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงมาใช้แบบตะวันตก มีการใช้เครื่องสำอางที่ทำมาจากวัสดุเคมี และมีการพัฒนาจนถึงปัจจุบัน กลายเป็นเครื่องสำอางเกาหลีที่ผลิตใช้เองภายในประเทศ นอกจากนี้การแต่งกายก็มีการแต่งกายแบบตะวันตก เพื่อพัฒนาวัฒนธรรมการแต่งกายให้มีความทันสมัย จากการใส่ชุดฮันบก เป็นการแต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ต กางเกง กระโปรง และกระโปรงชุด และได้ทำการพัฒนาจนเป็นเครื่องแต่งกายที่เห็นจากการแต่งกายของดารา นักร้อง เกิดเป็นกระแส K-Pop นอกจากการแต่งหน้า และการแต่งกายที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องแล้ว ยังมีอีกวิทยาการหนึ่งที่พัฒนาจากการแพทย์ กลายเป็นความสวยความงาม คือ การทำศัลยกรรม เนื่องจากสังคมเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของหน้าตา และบุคลิกภาพ การทำศัลยกรรมจึงเป็นอีกทางเลือกของคนในสังคมเกาหลีในปัจจุบัน การปรับเปลี่ยนรูปร่างหน้าเริ่มเป็นที่นิยมเพราะกรอบความสวยความงามเริ่มเปลี่ยนไปตามแบบตะวันตก จากการประกวด Miss Universe กลายเป็นเวทีของผู้หญิงสวยในอุดมคติของหลายๆประเทศ ผู้หญิงที่สวยจะมีรูปร่างที่ดี เอวบาง ขาเรียวและสะโพกผาย มีใบหน้าเป็นรูปไข่ จมูกโด่ง และตาคมโต ซึ่งขัดแย้งต่อโครงสร้างทางใบหน้าของผู้หญิงเกาหลีมากที่มีรูปหน้าเหลี่ยม หรือหน้ากระดูก และมีตาดีเล็ก การทำศัลยกรรมจึงเป็นที่นิยมมากในสังคมเกาหลี

จะเห็นว่าวัฒนธรรมความสวยความงามได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในสังคมเกาหลีเนื่องจากสังคมให้ความสำคัญต่อความสวยความงามมาก และเป็นที่ยอมรับในสังคมว่าผู้ที่มีรูปร่าง หน้าตาดี เป็นมีที่มีจิตใจดี และจะได้รับการชื่นชมจากสังคม ในขณะที่คนที่มีรูปร่างและหน้าตาไม่ดีจะไม่ได้รับการชื่นชมและอาจได้รับการดูถูกจากสังคม และพลาดโอกาสต่างๆในชีวิตเพราะไม่สามารถสร้างความประทับใจในการพบเจอของคนในสังคมได้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาอำนาจของความสวยความงามในสังคมเกาหลี

แนวความคิดอำนาจทางร่างกาย

1. ฐานข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์

<http://www.ajarnjak.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=67620&Ntype=4>

บทความเรื่อง “กรอบคิดว่าด้วยเรื่อง “อำนาจ” ตามแนวของมิเชล ฟูโกต์” โดย จักษ์ พันธุ์เพชรได้กล่าวว่า

อำนาจมาจากและมืออยู่ในทุกหนแห่ง อำนาจไม่ใช่สิ่งของหรือสินค้าที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดจะสามารถครอบครอง ครอบงำ และใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าไปครอบงำหรือควบคุมบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของตนเองได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในลักษณะของการผูกขาดอำนาจ เพื่อจะทำให้ตนหรือกลุ่มของตนเป็นผู้ได้รับการจัดสรรผลประโยชน์และเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งต้องตกเป็นผู้สูญเสียผลประโยชน์ในฐานะที่ถูกอำนาจเข้ากระทำ แต่อำนาจจะแสดงตัวออกมาในรูปของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากภายใน เช่น ความรู้ เศรษฐกิจ และเรื่องเพศ อำนาจจึงมีอยู่ทุกหนแห่ง แต่การแทรกซึมและดำรงอยู่ในทุกหนแห่งของอำนาจไม่ใช่เป็นเพราะว่ามันครอบคลุมทุกสิ่ง แต่เป็นเพราะอำนาจมาจากทุกหนทุกแห่งจนเกินกว่าที่จะระบุตำแหน่งแห่งที่เฉพาะของอำนาจได้ นั่นคือ อำนาจมิได้ “เกิดจาก” หรือ “เป็นของ” สถาบันหรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสังคม อีกทั้งไม่ได้กระจุกรวมอยู่ที่ใดที่หนึ่งแต่กระจายอยู่เต็มพื้นที่ในสังคม อำนาจจึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละจุดของพื้นที่ที่มีอำนาจแสดงปฏิบัติการอยู่

2. เอกสารประกอบสอนเรื่อง “เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงชายในเอเชียตะวันออก” โดย นาดยา อยู่คง หัวข้อ ร่างกาย เรือนร่าง : วิธีการควบคุมและกดขี่ผู้หญิงหรืออำนาจของหญิง ได้กล่าวว่า

พบว่าผู้หญิงในสังคมเอเชียตะวันออกจะถูกสังคมควบคุมผ่านเรือนร่าง ร่างกายมากมายวิธี จะมีวิธีการควบคุมตั้งแต่ระดับน้อยไปสู่มาก โดยมีวิธีดังต่อไปนี้ คือ

1. การจำกัดพื้นที่ พื้นที่ที่เหมาะสมกับผู้หญิงคือบ้าน โดยอ้างเหตุผลว่ามาจากสรีระร่างกายของผู้หญิง

2. สร้างมารยาท/ความเป็นกุลสตรีของผู้หญิง เรื่อง การรับประทานอาหาร การเดิน การนั่ง การพูดจา
3. การมีร่างกายเพื่อรองรับอารมณ์และตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชาย
4. ร่างกายที่มีหน้าที่ผลิตลูก ผู้หญิงทุกคนจะต้องมีลูกให้กับสามี ถ้าไม่สามารถมีลูกได้ จะเป็นที่รังเกียจของครอบครัวสามีและสังคม
5. กำหนดลักษณะรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม ผู้หญิงจะแต่งหน้า แต่งกาย จนทั้งมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของผู้หญิงอีกด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับความสวยงามที่ผู้ชาย/สังคม เช่น กรณีประเพณีมัดเท้าของสังคมจีน

สังคมได้สร้างกฎระเบียบที่ควบคุมผู้หญิงที่กระทำผ่านร่างกาย เรือนร่าง ผู้หญิงไม่มีอิสระในการเลือก ไม่มีความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย ต้องพึ่งพาผู้ชาย อย่างไรก็ตามลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีอำนาจและเป็นที่ยอมรับของสังคมในกรณีที่ยอมรับและสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ และผู้หญิงไม่ต้องรับผิดชอบอะไร สำหรับผู้ชายก็จะต้องกลายเป็นผู้รับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว สังคมคาดหวังและกดดันผู้ชาย มีความเครียด โดยไม่มีผู้หญิงช่วยเหลือ แยกภาระสิ่งต่างๆ

3. เอกสารประกอบสอนเรื่อง “เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงชายในเอเชียตะวันออก” โดย นาดยา อยู่คง หัวข้อ ร่างกาย เรือนร่าง กับความสวยงามของผู้หญิง : วัตถุประสงค์ทางเพศและนักบริโภคนิยมของระบบทุนนิยม ได้กล่าวว่า

สังคมสมัยใหม่ได้สร้างและให้ความสำคัญกับความเป็นหญิงที่ผูกติดกับความสวยงามมากขึ้น ที่สามารถเป็นเสน่ห์ดึงดูดเพศชาย ความอ่อนวัยไม่แก่ ผู้หญิงถูกทำให้แปลกแยกจากร่างกายของเธอเอง ต้องเปลี่ยนแปลงร่างกายตนเอง ผู้หญิงต้องควบคุมน้ำหนัก ออกกำลังกาย แต่งเนื้อแต่งตัว แข็งขันกับคนอื่น ทำให้ตัวเองคูดีหรือสวยก็เพื่อผู้ชายและเพื่อการจ้องมองของผู้ชาย ผู้ชายจะได้ยอมรับตนเอง

ความสวยงามดังกล่าวของผู้หญิงได้กลายเป็นวัตถุประสงค์/ถูกจ้องมอง (Gazing) และธุรกิจต่างๆ ได้ใช้ความสวยของผู้หญิงเป็นส่วนประกอบของสินค้า สำหรับการดึงดูดผู้บริโภค หรือกลยุทธ์ทางการตลาด

ร่างกายของผู้หญิงได้กลายเป็นเครื่องมือของระบบทุนนิยมที่ชายเป็นใหญ่ เพื่อกระตุ้นการบริโภคสินค้า และใช้ร่างกายของผู้หญิงในการแสวงหาความสุข ด้วยการสร้างวัฒนธรรมในการบริโภคเซ็กส์ จึงมีธุรกิจเกี่ยวกับเซ็กส์อย่างมากมาย และมีสื่อที่เกี่ยวกับเซ็กส์จำนวนมากมายเช่น หนังสือ/ภาพนู้ด (Pornography/Poornocracy)

ความสวยดังกล่าวยังทำให้ผู้หญิงกลายเป็นนักบริโภคนิยม โดยมีการบริโภคความสวยความงามตั้งแต่ของสาววัยรุ่น สาวโสด และสาวแก่ ตั้งแต่หัวจรดเท้า ทุกซอกทุกพื้นที่ของร่างกายของผู้หญิง เพื่อที่ทำให้ผู้ชายจะชื่นชอบ ผู้หญิงจึงต้องเปลี่ยนแปลงร่างกายตามวาทกรรมความสวยความงาม ค่านิยมต่างๆ นำไปสู่การบริโภคสินค้าและบริการ ซึ่งระบบทุนนิยมที่ชายเป็นใหญ่ได้สร้างและใช้สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่อุดมการณ์/วาทกรรมร่างกาย และแนะนำสินค้าที่ทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงตามวาทกรรมที่สังคมได้กำหนด

อย่างไรก็ตามปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีรายได้จากความสวยความงาม ในขณะที่เดียวกันจะต้องเป็นเหยื่อของระบบทุนนิยมที่ชายเป็นใหญ่ ที่ไร้อำนาจในการสร้าง/กำหนดชีวิตของตนเอง

จากการศึกษาผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อำนาจแฝงตัวอยู่ในทุกๆ สังคม และในสังคมเกาหลีก็มีการแฝงตัวของอำนาจอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเมือง สังคม ครอบครัว การศึกษา แม้กระทั่งในเรื่องของวัฒนธรรมความสวยความงามก็ยังมี การแฝงตัวในเรื่องของอำนาจเช่นกัน ความสวยความงามถูกมองว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับเพศหญิง เพราะเป็นเพศที่ถูกจ้องมองหรือเป็นวัตถุทางเพศ ดังนั้นผู้หญิงจึงถูกควบคุมต่างๆ และกดขี่ผ่านเรือนร่าง ด้วยสิทธิ์ระของผู้หญิงมีความอ่อนแอกว่าผู้ชายจึงถูกจำกัดให้อยู่ในฐานะแม่บ้าน แม่ของลูก ภายใต้ระบบของสังคมชายเป็นใหญ่ ไม่มีสิทธิ์ทางการเมืองและสังคม แล้วต้องพึ่งพาผู้ชาย แต่ในขณะเดียวกันผู้ชายต้องแบกรับหน้าที่ในการหาเลี้ยงครอบครัว และถูกคาดหวังจากสังคม ผู้หญิงจึงไม่ตกอยู่ในภาวะเครียดที่จะต้องหาเลี้ยงครอบครัว และไม่ต้องแบกรับภาระต่างๆ เป็นการแบ่งงานกันทำระหว่างผู้ชายและผู้หญิง แต่ในสังคมปัจจุบัน ได้ผูกติดกับความสวยความงามมากขึ้น ผู้หญิงจึงให้ความสำคัญกับความสวยความงามมากขึ้นด้วยการแต่งตัว แต่งหน้า ตั้งแต่หัวจรดเท้าล้วนมีความสวยความงามเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้หญิงต้องแต่งกายให้สวย รักษารูปร่างและผิวพรรณให้ดูดี เพื่อเป็นที่ต้องการของผู้ชาย ดังนั้นผู้หญิงจึงกลายเป็นนักบริโภคนิยมจะเห็นได้จากการมีสินค้าและการโฆษณาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย เครื่องสำอางอยู่มากมาย แต่ในสังคมเกาหลีปัจจุบันผู้ชายก็เริ่มให้ความสำคัญกับความสวยความงามมากขึ้นด้วย ทั้งในเรื่องของการแต่งกาย การดูแลผิวพรรณ การออกกำลังกาย การรักษารูปร่างทรงผม ฯลฯ มีการผลิตเครื่องสำอางสำหรับผู้ชายเกิดขึ้น จึงเห็นได้ว่าในสังคมเกาหลีในปัจจุบัน ผู้ชายก็เป็นเพศที่ถูกจ้องมองและเป็นวัตถุทางเพศเหมือนกับผู้หญิง

ดังนั้นอำนาจของความสวยความงามจึงแฝงอยู่ในสังคมเกาหลีและมีอิทธิพลต่อทั้งผู้ชายและผู้หญิง เนื่องจากสังคมเกาหลีให้ความสำคัญกับรูปร่าง หน้าตา เป็นสิ่งสำคัญ และมีผลต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเกาหลีเป็นอย่างมาก จึงเกิดธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความสวยความงามและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนองต่อความต้องการของคนในสังคม คนในสังคมต้องแสวงหาความสวยความงามเพื่อสร้างอำนาจให้กับตนเองในการติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความสวยความงามในสังคมเกาหลี

ความสวยความงามในสังคมเกาหลีเป็นวัฒนธรรมที่อยู่คู่กับสังคมเกาหลีมาเป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน ชีวิตของคนเกาหลีทุกคนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความงามทั้งสิ้น ทั้งในเรื่องของการแต่งหน้า การแต่งกาย รูปร่าง ซึ่งในแต่ละยุคแต่ละสมัยจะมีมายาคติในเรื่องของความสวยความงามที่แตกต่างกันออกไปตามอิทธิพลทางวัฒนธรรม จึงสามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมความสวยความงาม กลายมาเป็นธุรกิจความงามในสังคมเกาหลีปัจจุบัน ซึ่งผู้ศึกษาสามารถแบ่งช่วงการศึกษาออกเป็น 3 ช่วงได้ดังนี้

1. ยุคความหลากหลายทางความงาม(อาณาจักรโชซอน ค.ศ. 1392-1910)

เกาหลีได้รับเอาอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากจีนเข้ามาเนื่องจากสังคมจีนมีวัฒนธรรมในด้านต่างๆที่มีความเจริญก้าวหน้ามากกว่าเกาหลีในหลายๆด้าน เช่น การปกครอง ศาสนา เป็นต้น สังคมเกาหลีจึงนำมาประยุกต์ใช้กับระบบวัฒนธรรมเดิมของตน ดังนั้นวัฒนธรรมในยุคนี้ที่ปรากฏจึงมีลักษณะผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมเกาหลีผสมกับวัฒนธรรมจีนเป็นส่วนใหญ่ มีการเปิด โรงเรียนสอนภาษาจีนและคำสอนขงจื้อให้แก่ชนชั้นขุนนางของอาณาจักร มีการใช้อักษรจีนในการเรียนการสอนและการเผยแพร่ระบบความคิดแบบขงจื้ออย่างแพร่หลายในสังคมทำให้สังคมมีการแบ่งชนชั้นอย่างชัดเจน ในแต่ละชนชั้นจะมีความสามารถในการใช้วัสดุในการแต่งหน้าและการตัดเย็บเสื้อผ้าที่ไม่เท่ากัน เนื่องจากความสามารถในการเข้าถึงวัสดุหรือความสามารถในการจ่ายต่างกัน นอกจากนี้การแบ่งชนชั้นยังแสดงให้เห็นที่ถึงความรู้ความสามารถของผู้หญิงที่สังคมต้องการคือ การทำอาหาร และการทอผ้า และการแบ่งสามารถแบ่งเป็นชนชั้นต่างๆได้ดังนี้

- 1) ยางบัน (Yanban) ชนชั้นนี้เป็นชนชั้นสูงสุด ประกอบด้วยเชื้อพระวงศ์และราชตระกูลในพระราชสำนัก รวมทั้งขุนนางชั้นผู้ใหญ่ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ข้าราชการพลเรือน เรียกว่า มุนบัน (Munban)

ข้าราชการทหาร เรียกว่า มูบัน (Muban) คำว่ายางบันนั้นหมายถึงชนชั้นทั้งสองกลุ่ม พวกยางบันนับว่าเป็นชนชั้นที่มีอำนาจสูงสุดที่ห้อมล้อมองค์พระมหากษัตริย์ ในขณะเดียวกันก็เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจเพราะเป็นทั้งเจ้าของที่ดินและนายทาสและแรงงานตามชนบท

- 2) ชุงอิน (Chungin) หรือชนชั้นกลาง ชนชั้นนี้จะได้รับการฝึกฝนในวิชาชีพช่างชำนาญในด้านเทคนิค และวิทยาศาสตร์ รวมทั้งภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบอาชีพที่ตรงกับสาขาวิชาดังกล่าวตามความต้องการของรัฐบาล หน้าที่การงานเหล่านี้ไม่เป็นที่พึงประสงค์ของพวกยางบัน ทั้งนี้เพราะที่เป็นงานที่ต่ำกว่า ซึ่งต้องทำงานอยู่ภายใต้ชนชั้นสูง
- 3) ชังมิน (Sangmin) หรือพวกสามัญชนและยางมิน (Yangmin) หรือชาวนา คนในชนชั้นนี้เป็นคนส่วนใหญ่ในสังคมที่ประกอบอาชีพเป็นชาวนาและพ่อค้ารายย่อย ทั้งนี้เพราะสังคมเกาหลีในยุคนี้เป็นสังคมแบบเกษตรกรรม ที่ดินใช้ในการเพาะปลูกมืออยู่อย่างจำกัดและล้วนเป็นของตระกูลยางบันที่มีตำแหน่งหน้าที่สูงทางราชการแทบทั้งสิ้นพวกชาวนาจึงต้องเช่าที่นาโดยการเสียดำเช่า ภาษีที่ดินและภาษีผลผลิตเพื่อส่งให้แก่ราชสำนัก การเก็บภาษีมักกระทำตามหลายขั้นตอน จึงเป็นช่องทางให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคสามารถทุจริตและเบียดบังเงินภาษีอากรไปเป็นของตน จนบางครั้งทำให้ผู้เช่าที่ดินกลายเป็นทาสติดที่ดินไป
- 4) ซอนมิน (Chonmin) หรือผู้ที่กำเนิดด้อยต่ำ เป็นชนชั้นที่ต่ำสุดในสังคม ประกอบไปด้วยทาส พวกเดินรำและนักแสดง คนทรง และคนฆ่าสัตว์ ชนชั้นต่ำเหล่านี้จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม บางครั้งจะไม่ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านของชนชั้นอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นคนฆ่าสัตว์ซึ่งต้องแยกอยู่ในหมู่บ้านเองต่างหาก

ทั้งนี้จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า โครงสร้างทางสังคมในยุคของอาณาจักรโชซอนมีผลทำให้คนถูกจำแนกออกเป็นชนชั้นต่างๆ ตามสถานภาพที่คิดมาแต่กำเนิด ชนชั้นแต่ละชนชั้นจะมีโอกาสเลื่อนขึ้นเลื่อนลงได้น้อยมากเนื่องจาก มีกฎทางสังคมที่ห้ามมิให้การแต่งงานข้ามชนชั้นเด็ดขาด ตัวอย่างเช่น ยางบันจะต้องแต่งงานกับยางบันเท่านั้นหากมีการแต่งงานข้ามชนชั้นเกิดขึ้น ผู้นั้นก็จะได้รับการลงโทษอย่างหนัก อนึ่งการนับชนชั้นของเด็กที่เกิดจะยึดสถานภาพของมารดาเป็นหลัก โดยไม่คำนึงว่าบิดาจะเป็นคนในชนชั้นใด จริงอยู่ที่มีการสอบไล่เพื่อเข้ารับราชการของจินมาใช้ แต่โอกาสสองชนชั้นต่ำที่จะเลื่อนฐานะทางสังคมตามระบบนี้มีน้อยมากทั้งนี้

เพราะการแบ่งชนชั้นของเกาหลีในยุคนี้เป็นไปอย่างเข้มงวดมากและมีกฎเกณฑ์มากมายที่ทำให้คนในแต่ละชนชั้นจำเป็นต้องมีชีวิตในกรอบของชนชั้นของตน

จากผลการศึกษาข้างต้นจึงสามารถจำแนกความสวยความงามในยุคนี้ได้ดังนี้

- 1) ความสามารถ สังคมเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับผู้ที่มีความสามารถ ดังนั้นผู้หญิงที่มีความสามารถจะกลายเป็นที่ถึงปรารถนา และในยุคนี้ผู้หญิงที่มีความสามารถในการทำอาหาร การทอผ้า จึงกลายเป็นที่พึงปรารถนา เพราะงานเหล่านี้ถูกทำให้เชื่อว่าเป็นงานของผู้หญิง แม้กระทั่งตำแหน่งหน้าที่ภายในวังผู้หญิงจะมีตำแหน่งสูงสุดได้จะอยู่ในสาขาของการทำอาหาร และการทอผ้าเท่านั้น ส่วนในสาขาอื่นๆจะเป็นเพียงผู้ช่วย และนอกจากความสามารถในข้างต้นแล้วการเป็นกุลสตรีก็เป็นที่พึงปรารถนาเช่นกัน ด้วยแนวความคิดแบบขงจื้อ ผู้หญิงจะต้องมีกริยามารยาทที่ดี เมื่อแต่งงานแล้วต้องเป็นภรรยาที่ดี รับผิดชอบครอบครัว ห้ามเถียงสามี และต้องเชื่อฟังสามี
- 2) ความสวยงามของรูปร่างหน้าตา ตามวรรณคดีของเกาหลีซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากจีน ได้มีค่านิยมของผู้หญิงที่สวยไว้ว่า ผู้หญิงที่สวยจะต้องมีใบหน้าที่กลมดุจพระจันทร์ที่เต็มดวง และมีรูปร่างอวบแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ดังนั้นนางในวรรณคดีของเกาหลีที่มีการกล่าวถึงรูปร่างจะมีลักษณะตามข้างต้น
- 3) ความสวยงามจากการแต่งตัว ความสวยงามจากการแต่งตัวสามารถแบ่งออกเป็น หน้าตา และเสื้อผ้า ซึ่งสังคมได้มีส่วนในการกำหนดความสวยงามในแต่ละชนชั้น ซึ่งชนชั้นสูงจะมีการใช้วัสดุที่มีราคาแพง และมีคุณภาพ เช่นการใช้ผ้าไหม มาทำเครื่องแต่งกาย และมีเครื่องประดับ ส่วนชนชั้นล่าง จะเป็นแบบเรียบง่ายและไม่หรูหรา ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้
  - หน้าตา การใช้เครื่องสำอางของแต่ละชนชั้นก็มีความแตกต่างกันเนื่องจากฐานะทางชนชั้น ซึ่งมีความสามารถในการจ่ายไม่เท่ากัน ในชนชั้นสูงจะมีการใช้เครื่องสำอางที่มีการนำเข้ามาจากจีน มีการใช้วัสดุที่มีราคาแพง เช่น ผงทอง ผงชาด ในการแต่งหน้า แต่ในขณะที่ชนชั้นล่างจะใช้วัสดุที่หาได้จากครัวเรือน เช่น แป้งข้าวเจ้า พริกแห้ง ถ่าน ซึ่งการแต่งหน้าของผู้หญิงสมัยนี้จะเน้นที่การแต่งแบบเรียบง่ายซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของขงจื้อ ที่เน้นให้มีการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย จึงนิยมแค่การเขียนคิ้ว และผลัดหน้าบางๆ

- เสื้อผ้า เป็นสิ่งที่สามารถบ่งบอกถึงชนชั้น เนื่องจากชนชั้นสูงจะใช้ผ้าไหมและผ้าแพรเป็นวัสดุในการตัดเย็บ และมีสีสันที่ดูฉลาดกว่าชนชั้นล่าง และชนชั้นล่างจะใช้เพียงผ้าที่มีสีสันทน้อยกว่า และเป็นผ้าราคาถูก นอกจากนี้เสื้อผ้ายังสามารถบ่งบอกถึงตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองด้วย ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้
- 1) พระมเหสีและพระพันปี คือพระภรรยาเจ้าที่มีศักดิ์สูงสุดในฝ่ายใน มีสิทธิขาดในการบังคับบัญชาพระสนม นางกำนัล หรือการดูแลความเป็นไปขององค์ชาย (ที่ยังมิได้เสกสมรส) องค์หญิง หากยังมีพระชนม์ชีพอยู่จะขานพระนามว่า “วังสฺ” เรียกอย่างลำลองว่า “มามา” ใช้ผ้าแพรเป็นวัสดุในการตัดเย็บชุดฮันบก ที่ชุดฮันบกจะมีตราของราชสำนักประทับอยู่ตรงกลางของชุดที่แคดูหรือเครื่องประดับศิระษะที่ใช้ลวดวิกรมจะมีลวดลายที่สวยงาม มีเครื่องประดับวิกและปิ่นปักผมที่ทำจากวัสดุราคาแพงและมีลวดลายเป็นรูปมังกรและหงษ์
  - 2) พระสนมคือ พระภรรยาของพระราชินี แบ่งเป็น 8 ระดับ ได้แก่
    1. พระสนมชั้นหนึ่ง ชั้นพระสนมบิน (빈, 嬪) ของ 1 พุม (เป็นการเรียงลำดับของระบบข้าราชการของโชซอน เท่ากับ ระดับ 1) มีพระนามแตกต่างกันออกไป เช่น ฮีบิน คยองบิน ชุกบิน ชางบิน มยองบิน อันบิน เป็นต้น
    2. พระสนมชั้นสอง ชั้นพระสนมควีอิน (귀인, 貴人) ของ 1 พุม
    3. พระสนมชั้นสาม ชั้นพระสนมโซอีย (소의, 昭儀) ของ 2 พุม
    4. พระสนมชั้นสี่ ชั้นพระสนมชุกอีย (숙의, 淑儀) ของ 2 พุม
    5. พระสนมชั้นห้า ชั้นพระสนมโซยง (소용, 昭容) ของ 3 พุม
    6. พระสนมชั้นหก ชั้นพระสนมชุกยง (숙용, 淑容) ของ 3 พุม
    7. พระสนมชั้นเจ็ด ชั้นพระสนมโซวอน (소원, 昭媛) ของ 4 พุม
    8. พระสนมชั้นแปด ชั้นพระสนมชุกวอน (숙원, 淑媛) ของ 4 พุม

การแต่งกายของพระสนมจะคล้ายคลึงกับพระมเหสีและพระพันปี แต่ที่ชุดฮันบกจะไม่มีตราของพระราชสำนัก และมีขนาดของวิกผมที่รองจากพระมเหสีและพระพันปี และปิ่นปักผมเป็นลวดลายต่างๆที่ไม่ใช่ลายมังกรหรือหงษ์

- 3) ชังกง หรือ แนนเมียงบุควมคุมดูแลโดยพระมหากษัตริย์ และมีหัวหน้านางวังคือ เซโจชังกง หรือ ชังกงปกครอง ทำหน้าที่ปกครองนางวังทั้งหมดในสังกัด และจะมีฝ่ายต่างๆ อีก เช่น ฝ่ายโซจูบั้ง (ห้องเครื่อง) ฝ่ายจาซูดัง (ห้องเย็บปัก) เป็นต้น โดยหัวหน้าของแต่ละฝ่ายเรียกว่า ชังกงสูงสุด ชังกงเหล่านี้ ยังมีแบ่งย่อยอีก เป็นชังกงธรรมดา และชังกงชั้นสูง สังกัดจากแควและชุดที่สวมใส่ แควคือเครื่องประดับศีรษะสำหรับนางวัง ทำด้วยผ้าแพร บ่งบอกสถานะ มักมีสีต่างกัน ในสมัยนั้น หากใครมีผมสูงที่สวมจากวิก (คาเซ) ก็จะมียศสูงเท่า่นั้น หากเป็นสตรีธรรมดา มิได้อยู่ในวัง ก็จะไม่ใส่แคว ชังกงชั้นธรรมดา จะสวมใส่ชุดสีเขียวอ่อน ได้แก่ ชังกงที่ประจำอยู่ชุกรากัน หรือห้องเครื่องใหญ่, ชังกงน้อยใหญ่ต่างๆ, ชังกงลิ้มรส (คิมชังกง), ชังกงที่ทำงานอยู่ฝ่ายต่างๆ, ชังกงที่ประจำอยู่ตำหนักต่างๆ, รวมทั้งชังกงคนสนิทของเชื้อพระวงศ์ด้วย แต่ยกเว้นชังกงคนสนิทของพระพันปี (แทฮวางฮู) ชังกงเหล่านี้ จะไม่สวมแคว ยามทำงานก็จะสวมใส่เสื้อกันเปื้อนสีขาวเช่นเดียวกับนางวังชังกงชั้นสูง จะสวมใส่ชุดสีเขียวเข้ม สวมแคว ความสูงของวิกแล้วแต่ยศ ได้แก่ ชังกงปกครอง, ชังกงสูงสุด, ชังกงพี่เลี้ยง, ชังกงหัวหน้าในแผนกต่างๆ ของฝ่ายห้องเครื่องและฝ่ายห้องเย็บปัก
- 4) นางในหรือนางกำนัล จะใส่ชุดสีม่วง ก่อนที่จะเข้าพิธีนาอินจิก จะต้องสวมใส่สีเขียวเข้ม เซ็งกักจีจะสวมเสื้อสีชมพู เปียกปลอ่ยยาว ต่างจากนางวังที่โตขึ้นมาหน่อย จะรวบเปียไว้ โดยผูกด้วยโบว์สีแดง เวลาฝังานพระราชพิธี หรือพวกนางวังอยู่เวรตามตำหนักต่างๆ ก็จะมีชุดฮวารยอ (เสื้อที่มีชายยาว ไว้สำหรับสอดมือด้านใต้) เวลาทำงาน จะมีเสื้อกันเปื้อนสีขาวสวมใส่

2. ยุคการครอบงำความงามแบบตะวันตก(ค.ศ.1910-1990)

จากการที่สังคมจีนเริ่มมีการติดต่อกับตะวันตกในช่วงของราชวงศ์ชิง ได้มีบาทหลวงชื่อ Matteo Ricci เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาและได้เป็นที่ปรึกษาในราชสำนักของจีนด้วย ซึ่งตะวันตกได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมจากจีนและได้นำวิทยาการตะวันตกเข้าไปเผยแพร่ด้วย อันได้แก่ วิชาดาราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ อุตสาหกรรมและการใช้ระเบิด ได้ทำการแปลความรู้พวกนี้เป็นภาษาจีน จีนจึงรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาปรับใช้ส่งผลให้อิทธิพลของขงจื้อลดลง เมื่อคณะทูตจากเกาหลีที่ไปคาราวะราชสำนักจีนทุกปีได้นำหนังสือเหล่านี้ไปเผยแพร่ในสังคมเกาหลีด้วย สังคมเกาหลีเมื่อเริ่มมีการติดต่อกับตะวันตก อิทธิพลทางวัฒนธรรมของจีนเริ่มหายไป อิทธิพลทางตะวันตกเริ่มเข้ามาแทนที่ ทั้งในเรื่องของสังคมระบบทุนนิยม ศาสนา

คริสต์ เข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลี สังคมแบบชนชั้นที่เคร่งครัดในอดีตเริ่มหายไปเนื่องจากระบบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครองล่มสลายลง เนื่องจากการแย่งชิงอำนาจในราชวงศ์ กลายเป็นการปกครองที่มีประธานาธิบดีเป็นมีอำนาจสูงสุดในการปกครองซึ่งนำไปสู่เหตุการณ์แบ่งแยกประเทศหรือสงครามเกาหลี จึงทำให้สังคมเกาหลีมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

- 1) ความสวยงามอิทธิพลจากตะวันตก มีความเชื่อว่า ผู้หญิงที่สวยงามมีใบหน้าที่ยาว รูปไข่ มีดวงตาโต จมูกโด่ง และรูปร่างผอมบาง เห็นได้จากเวทีการประกวด Miss universe ที่จะมีแต่ผู้เข้าประกวดที่มีลักษณะดังกล่าว
- 2) ความสวยงามการแต่งตัว สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ
  1. หน้าตา ผู้หญิงสวยจะต้องมีใบหน้ายาว ตาโต จมูกโด่ง จึงมีการนิยมแต่งหน้าที่เน้นบริเวณรอบดวงตา เพื่อให้ดวงตามีความโตและชัดขึ้น และใช้เครื่องสำอางสร้างเงาบริเวณจมูกเพื่อให้จมูกดูโด่งขึ้น เครื่องสำอางที่ใช้เริ่มแตกต่างจากในอดีตเนื่องจากวัสดุที่ใช้จากการใช้วัสดุจากธรรมชาติได้หันมาใช้สารเคมีในการผลิตเครื่องสำอาง ซึ่งเกาหลีกลายมาเป็นผู้บริโภคสินค้าจากตะวันตก ผู้หญิงจะแต่งหน้าเพื่อออกไปทำงาน นอกบ้าน มีความเชื่อว่าการแต่งหน้าจะทำให้ตนกลายเป็นที่พึงปรารถนาและทำให้ตนมีโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
  2. เสื้อผ้า การแต่งกายด้วยชุดฮันบกเริ่มหายไปเหลือเพียงในพิธีกรรมต่างๆ เช่นการแต่งงาน ฯลฯ เริ่มแต่งกายแบบตะวันตก เช่นการใส่ชุดสูทออกไปทำงาน ทำให้ความสำคัญของชุดฮันบกถูกลดทอน กลายเป็นการแต่งกายแบบตะวันตกเข้ามาแทนที่ ลักษณะของเสื้อผ้าเริ่มมีการโชว์สัดส่วนมากขึ้น เพื่อให้คล้องตัวต่อการทำงาน แต่การแต่งกายก็ยังบ่งบอกถึงฐานะของผู้สวมใส่เนื่องจากคุณภาพของผ้าที่นำมาตัดเย็บ สีสันของผ้า และเครื่องประดับ บ่งบอกถึงความสามารถในการเข้าถึงของผู้ใช้ด้วย
  3. ความสามารถ จากในอดีตผู้หญิงจะต้องมีความสามารถในเรื่องของงานบ้านเท่านั้น คือการทำอาหาร และการตัดเย็บ ได้เริ่มเปลี่ยนไปเนื่องจากระบบทุนนิยม งานบ้านไม่สามารถสร้างรายได้ จึงทำให้ผู้หญิงในสมัยนี้จึงต้องมีความรู้ความสามารถในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้วย การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ

3. ยุคความสวยความงามสมัยบูรณะแบบ(ค.ศ. 1991 – ปัจจุบัน)

ผลจากเหตุการณ์สงครามเกาหลีส่งผลให้สังคมเกาหลีทรุดโทรมและขาดแคลนรัฐบาลจึงมีนโยบายเร่งการพัฒนาฟื้นฟูประเทศโดยการเปิดประเทศให้ตะวันตกเข้ามาลงทุนในเกาหลี ทำให้สังคมเกาหลีเริ่มมีการพัฒนาอุตสาหกรรม รัฐบาลจึงเห็นช่องทางการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการมุ่งเน้นการผลิตสินค้าประเภทส่งออก หรือที่เรียกว่า "นโยบายการมองออกไปสู่ภายนอก" การเมืองจึงกายมาเป็นตัวชี้นำเศรษฐกิจในเกาหลีได้ จากการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกาหลีได้รับเทคโนโลยีในการผลิตจากตะวันตกและนำมาปรับใช้และสร้างเป็นเทคโนโลยีการผลิตของตนเองขึ้น จึงทำให้เกาหลีกลายเป็นชาติผู้ผลิตสินค้าและส่งออก ด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาล รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทในการช่วยประชาสัมพันธ์ และสร้างกระแสวัฒนธรรมเกาหลี หรือที่เรียกว่า K-pop กลายเป็นที่รู้จักทั่วโลก ทำให้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับความสวยความงามได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสวยความงามในยุคนี้จึงสามารถจำแนกได้ดังนี้

- 1) ศัลยกรรม ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ Harold D. Gillies ศัลยแพทย์ชาวนิวซีแลนด์ ผู้เชี่ยวชาญในการผ่าตัดรักษาทหารบาดเจ็บในสงคราม เป็นผู้วางรากฐานศัลยกรรมตกแต่ง และแต่งตำราผ่าตัดใบหน้า หลักวิชาศัลยกรรมตกแต่งของเขายังใช้และเป็นประโยชน์จนถึงปัจจุบัน ปี ค.ศ. ๑๙๒๘ Jacques Joseph ได้เขียนหนังสือ Nasenplastik and Sonstige Gesichtsplastik เพื่ออธิบายถึงการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการทำศัลยกรรม โดยเขาได้ประดิษฐ์เครื่องมือพิเศษต่าง ๆ เช่น เครื่องมือที่ใช้สำหรับขูดกระดูกเล็กน้อยสำหรับลดขนาดของกระดูกอ่อนและดั้งจมูก ในสมัยนั้นศัลยกรรมตกแต่งที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและประสบความสำเร็จอย่างมาก ได้แก่ การผ่าตัดซ่อมแซมหน้าตาที่เสียโฉมจากอุบัติเหตุทางถนนและการสู้รบในสงคราม เพราะการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงหรือซ่อมแซมหน้าตามีผลต่อจิตใจของผู้ป่วยเป็นอย่างมาก และสามารถทำให้เขากลับเข้ามาดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และได้ถูกพัฒนากลายมาเป็นการตกแต่งความงามด้วยเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตา ซึ่งหน้าตาที่สวยได้รับอิทธิพลจากตะวันตกที่จะต้องมียาผิวขาว ตาโต จมูกโด่ง รูปร่างบาง ขาเรียวยาว ซึ่งศัลยกรรมเกาหลีกลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ในสังคมเกาหลีการทำศัลยกรรมกลายเป็นเรื่องปกติ โดยมีย่านที่มีคลินิกศัลยกรรมอยู่มากที่เรียกกันว่า Cosmetic Surgery Street ซึ่งอยู่ในบริเวณของเมืองกังนัมและมีการจัดทัวร์ศัลยกรรมเพื่อมาทำศัลยกรรมที่ประเทศเกาหลี ศัลยกรรมที่มีชื่อเสียงได้แก่ การเสริมจมูก การทำตา 2 ชั้น การทำหน้า V-shape การผ่าตัดขาเพื่อให้ขาเรียว ฯลฯ โดยในบางคลินิกมีบริการล่ามภาษาอังกฤษ

เพื่อชาวต่างชาติ และมีการดูแลที่ยอดเยี่ยมทั้งก่อนและหลังทำ และทำการเฝ้าติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และถ้าลูกค้าที่ทำศัลยกรรมพร้อมๆกันจะมีส่วนลดให้และทำการติดต่อคลินิกศัลยกรรมส่วนอื่นๆให้

- 2) เครื่องสำอาง จากการทำเกาหลีเป็นชาติที่บริโภคเครื่องสำอางจากตะวันตก ได้ทำการพัฒนาการผลิตเครื่องสำอางด้วยตนเอง จึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างอุตสาหกรรมความงาม วัสดุที่ใช้ในการผลิตเครื่องสำอางจากการใช้สารเคมีในการผลิตเริ่มกลับไปใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติ และสร้างแบรนด์เป็นของตนเอง และขยายฐานการผลิตไปสู่ประเทศต่างๆในเอเชีย ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องสำอางเกาหลีได้เปรียบเครื่องสำอางตะวันตกที่มีราคาถูกกว่า และเหมาะกับผิวของคนเอเชียด้วยกัน และผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเกาหลีที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกคือ BBcream(Blemish balm cream) ซึ่งแต่เดิมชาวเกาหลีใช้ในการแต่งหน้าเพื่อปกปิดรอยแผลที่ทำศัลยกรรมมา เนื่องจากมีความสามารถในการปกปิดสูง ได้กลายมาเป็นเครื่องสำอางที่รู้จักไปทั่วโลกและมีการใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งเครื่องสำอางเกาหลีสร้างขึ้นภายใต้แบรนด์ต่างๆเช่น ETUDE, SKIN FOOD, THE FACE SHOP, THE SKIN ฯลฯ มีการวางจำหน่ายตามห้างสรรพสินค้าต่างๆในเกาหลีแล้วเปิดร้านค้าภายใต้แบรนด์ของตัวเองหรือแฟรนไชส์ตามย่านธุรกิจต่างๆหรือที่เรียกว่า Road Shop บริษัท Amore Pacific คือบริษัทผู้นำด้านเครื่องสำอางในเกาหลีระบุว่าในปี ค.ศ. 2011 ยอดขายอุตสาหกรรมเครื่องสำอางในเกาหลีจะก้าวกระโดดเป็น 6.5% หรือ 8.4 ล้านล้านวอน ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตของตลาดเครื่องสำอางอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้บริโภคที่เป็นชาวเกาหลีก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงการบริโภคโดยหันมาใช้เครื่องสำอางเกาหลีมากขึ้น เห็นได้จากการเติบโตของผลิตภัณฑ์ ร้านค้าตามห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อและ Road Shop (<http://koreabangkok.weloveshopping.com>)

- 3) เสื้อผ้า รัฐบาลเข้ามามีส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยใช้นโยบายสิ่งทอของโดยให้เมืองแทกู (Taegu) เป็นเมืองศูนย์กลางด้านการผลิต การออกแบบ ศูนย์กลางแฟชั่น การค้า การจัดจำหน่ายสินค้าสิ่งทอเสื้อผ้าแฟชั่นของเกาหลีได้ เน้นการผลิตผ้าฝ้ายที่มีคุณภาพสูง และส่งเสริมตราสินค้าของตนเอง รัฐบาลได้ทำการสนับสนุนผู้ประกอบการสิ่งทอตั้งแต่การจัดระเบียบและควบคุมวินัยทางการค้า ข้อมูลด้านการค้าและการตลาด และทำการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนส่งผลให้เกาหลีได้กลายมาเป็นชาติผ้าแฟชั่นเสื้อผ้า เนื่องจากมีการพัฒนาการผลิตและการออกแบบที่เป็นอัตลักษณ์ของตนเอง มีการใช้ผ้าที่มีคุณภาพและทำการตัดเย็บอย่างประณีต ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตคือใช้เครื่องจักรแทนแรงงานมนุษย์ เพื่อการสร้างแบรนด์ของเกาหลี ให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลกวิสาหกิจขนาดใหญ่ในเกาหลีได้

ได้ทำการอุปถัมภ์ให้นักกีฬาที่มีชื่อเสียงในเกาหลีใต้ให้สวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นเกาหลีและทำการโฆษณาสินค้าในการแข่งขันกีฬาระดับโลกเพื่อให้สินค้ากลายเป็นที่คุ้นเคยทั่วโลก กลายเป็นสินค้าส่งออก ทั้งนี้คุณภาพของเสื้อผ้าเกาหลีมีความสวยงามและคุณภาพที่สามารถทัดเทียมกับชาติตะวันตกได้ และมีราคาที่ถูกกว่า และนอกจากการเป็นผู้อุปถัมภ์กีฬาระดับโลกแล้วยังทำการโฆษณาผ่านดารา นักร้อง โดยการขึ้นแสดงบนเวที ละคร ภาพยนตร์ มิวสิควีดีโอ ฯลฯ

- 4) ความสามารถ ผู้หญิงจะต้องมีความรู้ความสามารถเพราะต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจส่งผลให้ผู้หญิงต้องทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงที่การศึกษาสูงจะและมีหน้าที่หรือตำแหน่งงานสูงจะเป็นที่ยอมรับ และต้องการของสังคม เนื่องจากประเทศเกาหลีมีการแข่งขันทางการศึกษาสูงนักเรียนในเกาหลีใต้จะต้องเรียนในเวลาปกติแล้วยังต้องไปเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนด้วยเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนและเสริมความรู้และเทคนิคต่างๆ และมีความเชื่อว่าถ้าสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เช่น มหาวิทยาลัยโซลได้ จะเป็นที่ยอมรับและต้องการ และเป็นการเพิ่ม โอกาสทางเศรษฐกิจของตนเองด้วย

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอำนาจของความสวยความงามในสังคมเกาหลี

จากการศึกษาโดยใช้แนวความคิดเรื่อง “ฮาบีทัส” ของปีแยร์บูร์ดิเยอร์ ได้กล่าวไว้ว่าการแสดงออกของร่างกายและจิตใจ มักปรากฏในชีวิตทางวัฒนธรรม และต้องใช้ระยะเวลาในการก่อตัวเป็นรูปเป็นร่าง แบบนี้สามารถเปลี่ยนความ มั่งคั่งภายนอกให้กลายเป็นทุนที่อยู่ในตัวคนได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนได้อย่างทันทีทันใด หากต้องขึ้นอยู่กับเวลา สังคม และชนชั้นทางสังคม เป็นการส่งผ่านทางพันธุกรรมในครอบครัวและเป็นมรดกที่คนมักไม่ได้นึกถึง เช่น ความสวย ผิวพรรณ สีส้ม ดวงตา ฯลฯ ถือเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นของทุนทางวัฒนธรรมอื่นๆ การส่งผ่านอาศัยเวลา และสามารถเชื่อมโยงไปยังทุนทางเศรษฐกิจได้ อาจลดลงหรือหายไปได้ด้วย แต่วัฒนธรรมมิได้ทำหน้าที่เพียงเพื่อการสื่อสารอย่างเดียวเท่านั้น วัฒนธรรมยังทำหน้าที่ครอบงำผ่านระบบสัญลักษณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ ภาษา พิธีกรรม ศาสนา หรือภูมิปัญญา ล้วนมีมิติของการครอบงำและจำแนก

ความแตกต่างของคนทั้งสี่คือ ทำหน้าที่จัดหมวด แยกแยะ ลำดับความแตกต่าง ซึ่งให้เห็นความเหลื่อมล้ำของ
 ผู้คนในสังคมให้อยู่ในลำดับชั้นของฐานานุกรมทางสังคม (Social Hierarchy) ตามตำแหน่งแห่งที่ที่แตกต่างกัน
 ไป ดังนั้นการทำความเข้าใจวัฒนธรรม หรือกระบวนการผลิตทางวัฒนธรรม (Cultural Production) นั้น
 จำเป็นต้องเชื่อมโยงกับอำนาจหรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ในแต่ละพื้นที่ทางสังคมเสมอ ผู้ศึกษาได้นำแนว
 ความความข้างต้นมาวิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้าจากวัตถุประสงค์ที่ 1 ที่ได้แบ่งออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

1. ยุคความหลากหลายทางความงาม(อาณาจักรโชซอน ค.ศ. 1392-1910)

ผู้หญิงที่เป็นที่ต้องการของสังคมจะต้องเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถในการทำอาหารและการทอผ้า
 เนื่องจากงานเหล่านี้เป็นงานที่สังคมกำหนดว่าเป็นงานของผู้หญิง นอกจากความสามารถเหล่านี้ยังจำเป็นต้องทำ
 กริยาให้เป็นกุลสตรีตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ เนื่องจากผู้หญิงที่มีความเป็นกุลสตรี จะเป็นที่ต้องการในสังคม
 โดยเฉพาะชนชั้นสูง นอกจากนี้ยังส่งผลให้ได้รับความพอใจจากแม่สามี และได้รับการชื่นชมจากสังคม
 ความสามารถยังกลายเป็นเครื่องมือในการเลื่อนฐานะทางสังคมได้ด้วยการสอบเข้ารับราชการในวัง เป็นการ
 สร้างพื้นที่ทางสังคมและทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง ผู้หญิงที่มีความสามารถและผ่านการคัดเลือกเท่านั้นที่จะ
 สามารถทำงานในวังได้ แต่การที่เข้าไปทำงานในวังจะไม่สามารถมีครอบครัวกับผู้ชายอื่นได้ เนื่องจากการเข้า
 ทำงานในวังคือการถวายตัวเพื่อภักดิ์รับใช้ ดังนั้นผู้หญิงที่เข้าทำงานวังจะได้รับเกียรติและการเคารพจากสังคม ซึ่ง
 ผู้หญิงที่มีความสามารถเท่านั้นจะสามารถมีตำแหน่งหน้าที่เหล่านี้ได้และผู้ที่มีความสามารถสูงก็จะมีตำแหน่ง
 หน้าที่สูงกว่าผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า ผู้หญิงที่มีความสามารถจึงกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการสั่งสอนผู้หญิง
 อื่นที่มีความสามารถด้อยกว่าเช่น ลูกสะใภ้ น้องสาว ลูกสาว หรือผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่านอกจากนี้วรรณกรรม
 เกาหลีได้มีการกำหนดตัวละครเพศหญิงที่สวยงามจะต้องมีรูปร่างที่อวบซึ่งแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ และจะต้องมี
 ใบหน้ารูปกลมเหมือนพระจันทร์ จึงกลายเป็นที่มาของความสวยความงามในสมัยนี้ ผู้หญิงที่มีรูปร่างคล้ายใน
 วรรณคดีคือสาวงามที่เป็นที่พึงปรารถนาของผู้ชาย ซึ่งรูปร่างหน้าตาก็ส่งผลต่อความนิยมของกิแซง กิแซงที่มี
 รูปร่างหน้าตาดีก็จะได้รับความนิยมมากและจะได้รับมอบหมายในการรับแขกสำคัญเช่น คณะทูตจากจีน
 นอกจากนี้ชนชั้นก็แสดงถึงอำนาจในการเข้าถึงเครื่องสำอางและเสื้อผ้าด้วย ชนชั้นสูงจะใช้เครื่องสำอางที่นำเข้า
 จากจีน เช่น ผงชาด ผงทอง เป็นต้น ในขณะที่ชนชั้นล่างจะใช้วัสดุในครัวเรือนเช่น ถ่าน พริกแห้ง และวัสดุใน

การใช้ตัดเย็บเสื้อผ้า ชนชั้นสูงจะใช้ผ้าแพรหรือผ้าไหมที่มีสีสันสดใส มีเครื่องประดับที่บ่งบอกชนชั้นและยศศักดิ์ของผู้สวมใส่ แต่ชนชั้นล่างจะใช้ผ้าฝ้ายที่มีเนื้อหยาบกว่าและมีสีที่ไม่ฉูดฉาด ผู้หญิงที่ไม่สามารถกระทำตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ได้ จะถูกสังคมดูถูกอย่างรุนแรง ถึงแม้บางคนจะสามารถมีครอบครัวได้ แต่ก็ถูกกระทำจากแม่ของสามีและสามี สามีสามารถทุบตีภรรยาที่ไม่มีความสามารถและความเป็นกุลสตรีได้โดยที่ไม่มีใครเข้ามาห้าม และผู้หญิงที่ไม่มีสามีก็จะถูกนิทาและดูถูกจากสังคมอยู่เสมอ

(รูปภาพที่ 1 แดจังกึม)

ที่มาจาก http://www.be2hand.com/scripts/shop.php?user=juku&do=print_list&cat_id=26830)

จังกึม ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นหมอลหลวงคนแรกที่เป็นสตรีแห่งราชสำนักเกาหลี มีชีวิตอยู่ในประมาณรัชสมัยของพระเจ้าจุงจง แห่งราชวงศ์โชซอน(ค.ศ. 1488 – 1544, ครองราชย์ ค.ศ. 1506 – 1544) เธอถูกกล่าวถึงทั้งหมด 7 ครั้ง ในจดหมายเหตุราชวงศ์โชซอนอย่างไรก็ตาม การกล่าวถึงในจดหมายเหตุนั้นมีรายละเอียดน้อยมากๆ แต่เป็นที่ทราบกันว่าพระเจ้าจุงจงได้พอพระทัยในความรู้ความสามารถด้านการแพทย์ของ

ซอ จัง ก็มเป็นอย่างมาก จนไว้พระทัยให้ดูแลสมาชิกราชวงศ์และต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นขุนนางชั้นสาม และได้รับพระราชทานราชทินนาม "แท" (大) นำหน้าชื่อ โดยใช้ชื่อว่า "แท จัง ก็ม" (大長今) ซึ่งหมายถึง จัง ก็มผู้ยิ่งใหญ่ โดยเป็นสตรีคนแรกในประวัติศาสตร์เกาหลีที่ได้รับยกย่องอย่างสูง

จากการกล่าวไว้ในจดหมายเหตุราชวงศ์โชซอน

- มีนาคม - เมษายน ค.ศ. 1515 เมื่อพระมเหสีองค์ที่ 2 ของพระเจ้าจุงจงสิ้นพระชนม์จากโรคแทรกซ้อน ขณะคลอดบุตร ศาลหลวงได้ทูลขอให้พระเจ้าจุงจงลงพระราชอาญาหมอบหญิงทุกคนที่ถวายการดูแลพระมเหสี ซึ่งรวมถึงซอ จัง ก็มด้วย พระเจ้าจุงจงทรงปฏิเสธ และตรัสว่า จัง ก็มควรได้รับความชอบจากการทำคลอดให้เหล่าสนมและมเหสีในวังอย่างปลอดภัย แต่ข้ามิเคยได้ให้รางวัลนางเลยจนถึงตอนนี้ เนื่องจากมีอีกมากมาย แต่ตอนนี้พวกท่าน (หมายถึง ศาลหลวง) บอกให้ข้าลงอาญานาง เพราะพระมเหสีสิ้นพระชนม์ แต่ข้าจะไม่ลงโทษนางและก็ไม่ให้รางวัลนางด้วย นั่นเพียงพอแล้ว

2. ยุคการครอบงำความงามแบบตะวันตก(ค.ศ.1910-1990)

จากการเข้ามาของอิทธิพลทางวัฒนธรรมของตะวันตกส่งผลให้วัฒนธรรมความสวยความงามในสังคมเกาหลีเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบตะวันตก จากผู้หญิงที่สวยงามจะต้องมีรูปร่างอวบ ใบหน้ากลม กลายเป็น รูปร่างบาง จมูกโด่ง ตาโตแบบตะวันตก มีการใช้เครื่องสำอางที่แพร่หลายมากขึ้น โดยเน้นบริเวณรอบดวงตาเพื่อให้ตาโตขึ้น เครื่องสำอางที่ใช้บริ โภคเป็นเครื่องสำอางจากตะวันตกที่มีการผลิตโดยใช้วัสดุเคมีภัณฑ์แทนการใช้วัสดุจากธรรมชาติ และการแต่งกายเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบตะวันตก มีการใส่กระโปรงชุดและสวมหมวก แต่ชนชั้นก็เข้ามามีบทบาทในการเข้าถึงเครื่องสำอางและเสื้อผ้าแสดงถึงอำนาจทางการบริ โภค เนื่องจากสังคมเกาหลีได้รับเอาเทคโนโลยีเข้ามาจากตะวันตก เพื่อนำมาพัฒนาเศรษฐกิจในเกาหลี ทำให้สังคมเกาหลีในสมัยนั้นต้องการแรงงานเข้ามาทำงานจำนวนมาก จึงเริ่มมีการรับผู้หญิงเข้ามาทำงาน และผู้หญิงเริ่มมีบทบาททางเศรษฐกิจมากขึ้น คือ การทำงานนอกบ้าน ส่งผลให้ผู้หญิงจำเป็นต้องมีการศึกษาออกมาทำงานนอกบ้าน แต่ตำแหน่งและหน้าที่การงานของผู้หญิงยังคงเป็นเพียงผู้ช่วยของผู้ชายและเป็นแรงงานราคาถูก ซึ่งกลายมาเป็นแรงงานส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมสิ่งทอ แต่ก็ยังมีผู้หญิงที่ยังเป็นแม่บ้านเหมือนในยุคก่อนอยู่ กล่าวคือผู้หญิงในยุคสมัยนี้สามารถเลือกได้ว่าจะจะเป็นแม่บ้านที่ทำงานเพียงแต่ในบ้าน หรือจะออกไปทำงานนอกบ้านที่สามารถมีพื้นที่ทางเศรษฐกิจด้วย ผู้หญิงที่มีการศึกษาจึงมีความสามารถในการหาเลี้ยงตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย เกิดผู้หญิงเก่งที่มีความสามารถในการทำงานบ้านและการทำงานหาเลี้ยงชีพตนเองแต่ก็ยังคงถูกสังคมครอบงำ ต้องมีครอบครัว และยังคงต้องทำงานบ้านด้วย ผู้หญิงที่ออกไปทำงานนอกบ้านจึงต้องมีความสามารถเรื่องงาน

บ้านและยังต้องมีการศึกษาเพื่อที่จะออกไปทำงาน ดังนั้นผู้หญิงที่สามารถออกไปทำงานนอกบ้านได้ จะได้รับความยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้หญิงเก่ง ส่วนผู้หญิงที่มีความสามารถในเรื่องของงานบ้านเพียงอย่างเดียวก็จะทำเพียงแค่งานบ้าน แต่ก็ยังคงได้รับการกดขี่จากแม่สามีอยู่และไม่มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นภายในบ้านเหมือนในยุคแรก ดังนั้นผู้หญิงที่ไม่มีความสามารถทั้งในเรื่องของงานบ้านและการศึกษาจะไม่ใช่ที่ขอมรับในสังคม และถูกนิินทาและการเหยียดหยามจากสังคมเหมือนในยุคแรกเช่นกัน

จากการศึกษาในยุคนี้ผู้ศึกษาได้ใช้ประวัติของ ปาร์คกินเฮ ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศเกาหลีใต้มาเป็นกรณีศึกษา

(รูปภาพที่ 2 และ 3 ปาร์ก กีนเฮ ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศเกาหลีใต้

ที่มาจาก http://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid)

ปาร์ก กีน เฮ ปัจจุบันอายุ 60 ปี เธอเกิดเมื่อวันที่ 2 ก.พ.1952 เป็นบุตรสาวของ"ปัก จุง ฮีของอดีตผู้นำเกาหลีใต้ที่ได้ชื่อว่าเป็น"เผด็จการ"ที่นำเกาหลีใต้ไปสู่ความสำเร็จทางการเมือง โดยเธอเป็นพี่สาวคนโตของตระกูล มีน้องชายหนึ่งคน และน้องสาวอีกคนหนึ่ง และยังคงสถานภาพ"โสด"ถึงปัจจุบัน เธอสำเร็จปริญญาตรีด้านสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าจากมหาวิทยาลัยโซแกง

เมื่อปี 1974 และไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกรโนโบ ของฝรั่งเศส ปาร์ก กีน เฮ ยังเป็นนักการเมืองหญิงที่มีสถานภาพโสด และไม่แต่งงาน ซึ่งสถานภาพด้านนี้กลายเป็นจุดเด่นของเธอในทางการเมืองไปโดยปริยาย โดยที่ผ่านมา เธอถูกมองด้วยสายตาชื่นชมของชาวเกาหลีใต้ เสมือนว่าเธอได้อุทิศตัวให้แก่การเมืองเกาหลีใต้อย่างเต็มที่ตลอดเวลาที่เธอเล่นการเมือง ชนิดไม่ยอมมีพันธมิตรใด ๆ กับเรื่องส่วนตัว ขณะที่ชาวเกาหลีใต้บางคนถึงกับบอกว่า เขามองว่า นางปาร์ก ไม่ได้เป็นโสด แต่เธอได้"แต่งงานกับประเทศของตัวเอง" และตอนนี้เธอจะได้รับ"รางวัลตอบแทน"ด้วยการฉลองอันนิมุนที่ทำเนียบประธานาธิบดี!

3. ยุคความสวยความงามสมบูรณ์แบบ(ค.ศ. 1991 – ปัจจุบัน)

จากวัฒนธรรมความสวยความงามที่เปลี่ยนไปกลายเป็นธุรกิจความสวยความงาม เป็นยุคที่ความสวยสามารถสร้างด้วยศัลยกรรม ในสังคมเกาหลีใต้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา และบุคลิกภาพมาก ผู้หญิงส่วนมากจึงเข้าทำศัลยกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาของตนเอง เช่นการเสริมจมูก ทำตาสองชั้น การทาสี V-Shape เป็นต้น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าตาอย่างถาวรที่เครื่องสำอางไม่สามารถสร้างได้ และการแต่งหน้า นิยมแต่งหน้าให้เป็นแบบธรรมชาติมากขึ้น โดยใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติและมีกลิ่นหอมหวานคล้ายผลไม้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และในยุคนี้มีการแข่งขันทางการศึกษาในระดับสูงทำให้ผู้หญิงจำเป็นต้องมีการศึกษาในระดับสูงตามเพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจของตนเองและสร้างโอกาสในด้านต่างๆ เนื่องจากสังคมปัจจุบันความสวยความงามเป็นสิ่งที่สร้างด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่จึงทำให้การศึกษากลายเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ที่สามารถสอบเข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้จะได้รับการชื่นชมและยกย่องจากสังคม ดังนั้นผู้หญิงที่มีการศึกษาสูงและมีหน้าตาดีจะสามารถสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจหรือมีโอกาสได้งานมากกว่าและสามารถเลือกคู่ครองที่ดี มีการศึกษาสูงและมีอาชีพที่มีรายได้สูง จึงกลายเป็นที่มาของความสวยความงามที่สมบูรณ์แบบ คือทั้งสวยและฉลาด ผู้หญิงที่ไม่สวยและไม่มีการศึกษาจะกลายเป็นบุคคลที่สังคมไม่

ต้องการ ทั้งในเรื่องของหน้าที่การงาน สังคมและครอบครัว เหมือนเป็นบุคคลไร้ตัวตนในสังคม และยังคงได้รับการเหยียดหยามต่างๆจากสังคมและครอบครัวของตัวเอง ดังนั้นจึงสามารถแบ่งประเด็นสำคัญในยุคนี้ได้ดังนี้

1.อุตสาหกรรมความงาม เนื่องจากเกาหลีใต้ได้รับเอาเทคโนโลยีจากตะวันตกเข้ามาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และได้นำเอาเทคโนโลยีเหล่านี้นำมาพัฒนาและผลิตขึ้นเอง ซึ่งอุตสาหกรรมความงาม เช่น อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ได้ถูกพัฒนาให้มีคุณภาพเทียบเท่ากับตะวันตก และมีราคาที่ถูกกว่า จึงทำให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางประสบความสำเร็จภายในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศด้วย โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย นอกจากนี้เกาหลีใต้ได้นำเอาเทคโนโลยีในการทำศัลยกรรมมาพัฒนาอย่างต่อเนื่องกลายมาเป็นธุรกิจการทำศัลยกรรมโดยเฉพาะในย่านกังนัม ที่จะมีคลินิกศัลยกรรมจำนวนมาก ซึ่งคนเกาหลีจำนวนมากได้เลือกการทำศัลยกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนรูปร่างของตนเองให้กลายเป็นบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี แสดงให้เห็นว่า ความสวยความงามในยุคนี้เป็นความสวยความงามที่สามารถสร้างได้ และกลายมาเป็นธุรกิจความสวยความงามที่สร้างรายได้จำนวนมากมหาศาลให้กับประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งต่างประเทศก็ได้รับอิทธิพลความสวยความงามจากเกาหลีด้วย ผ่านดารา นักร้อง จึงทำให้การทำศัลยกรรมเกาหลีและเครื่องสำอางเกาหลี กลายเป็นที่นิยมในระดับโลก

2.การศึกษา เนื่องจากสังคมเกาหลีได้พัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และกลายมาเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ดังนั้นธุรกิจอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่มีคุณภาพที่มีทักษะสูง การศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในเกาหลีใต้ จึงเกิดวัฒนธรรมการแข่งขันทางการศึกษาในเกาหลีใต้ ซึ่งมีการแข่งขันในระดับสูง โดยที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนในชั่วโมงเรียนที่โรงเรียนแล้ว ยังจำเป็นต้องไปเรียนต่อตามสถาบันสอนพิเศษต่างๆด้วย โดยที่นักเรียนหรือนักศึกษาสามารถสอบติดในสถาบันที่มีชื่อเสียง เช่น มหาวิทยาลัยโซลได้ จะได้รับเกียรติมากจากสังคม ทั้งการพุดชมเชย การรับเข้าทำงานในตำแหน่งสูงๆ ดังนั้นผู้ที่มีการศึกษาสูงจะเป็นที่ยอมรับมากในสังคมเกาหลีใต้ สามารถสร้างโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจในระดับสูง

(รูปภาพที่ 4 คิมแตฮี ที่มาจาก <http://highlight.kapook.com/view/39063>)

คิมแตฮีเกิดเมื่อวันที่ 29 มีนาคม ปีค.ศ.1980 คิมแตฮีเป็นสาวเกาหลีที่มีบุคลิกเรียบร้อยแต่แฝงไปด้วยความมั่นใจ เธอมีแววตาที่ดูดีและมีรอยยิ้มที่มีเสน่ห์ชวนให้มอง เธอสูง 165 ซม. หนัก 45 กิโล

คิมแตฮีไม่ได้เป็นนักแสดงที่ขึ้นชื่อในเรื่องของฝีมือการแสดงที่ยอดเยี่ยมเพียงเท่านั้น แต่เธอยังเป็นหนึ่งในนักแสดงของเกาหลีที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นคนที่เอาใจใส่ในเรื่องของการเรียนไม่เป็นรองใคร คิมแตฮีจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโซล ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอันดับต้นๆของเกาหลีได้ และด้วยความรู้ ความสามารถและหน้าตาของเธอ จึงทำให้เธอได้รับการขนานนามว่า นางฟ้าเกาหลี

5.สรุปผลการวิจัย

ความสวยความงามเป็นวัฒนธรรมที่ใช้ในการควบคุมร่างกายของคนในสังคมผู้ที่สามารถเข้าถึงความสวยความงามได้แสดงถึงการมีอำนาจทางร่างกายและอำนาจทางสังคมที่สูงกว่า ซึ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงความสวยความงามขึ้นอยู่กับอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่เข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลีขณะนั้นและจะเปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมอื่นๆที่เข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลี ในสมัยอาณาจักรโชซอนได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากจีนจึงส่งผลให้สังคมเกาหลีถูกรอบงำโดยลัทธิขงจื้อ เกิดการแบ่งชนชั้นและการเป็นผู้นำ โดยเฉพาะ แนวความคิดสังคมแบบชายเป็นใหญ่ ที่ทำให้ผู้หญิงถูกจำกัดพื้นที่ที่อยู่เพียงแต่ในบ้าน ผู้หญิงอยู่บ้านเป็นแม่บ้าน ผู้ชายออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้ผู้หญิงต้องพึ่งพาผู้ชาย ผู้หญิงต้องมีความสามารถในงานบ้าน การทำอาหาร การทอผ้า เพื่อให้เป็นที่ต้องการของสังคม

ความสวความงามเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเมื่อได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ความงามเริ่มเปลี่ยนไปในแบบตะวันตก เช่น ตาโต จมูกโด่ง จากการที่ตะวันตกเข้ามาได้นำเอาสังคมแบบทุนนิยมเข้ามาในเกาหลีด้วย ส่งผลให้เกาหลีได้เริ่มการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ผู้หญิงจึงเริ่มมีโอกาในการทำงานนอกบ้าน และการศึกษา การแบ่งชนชั้นในสังคมหายไป แต่ยังคงไว้ด้วยฐานะทางเศรษฐกิจ

ในปัจจุบันสังคมเกาหลีได้พัฒนาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ความสวความงามในปัจจุบันเป็นความงามแบบสร้างได้ด้วยเทคโนโลยีการทำศัลยกรรม และอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ส่งผลให้คนในสังคมเกาหลีสามารถมีรูปร่างหน้าตาที่ดีได้ด้วยการทำศัลยกรรม คนในสังคมจึงมีอำนาจทางร่างกายที่เท่ากัน ดังนั้นคนที่มีการศึกษาจึงมีอำนาจทางสังคมที่สูงกว่า มีการแข่งขันทางการศึกษาสูง มีความต้องการสอบเข้าในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ซึ่งจะมีผลต่อการเลือก หน้าที่ การงาน ครอบครัว และคู่ครอง แสดงให้เห็นว่า อำนาจของความสวความงามไม่ใช่แค่เพียงรูปร่าง หน้าตา แต่ยังรวมถึงความรู้ ความสามารถ ที่จะสร้างให้บุคคลมีอำนาจทางสังคมและอำนาจทางร่างกาย เพื่อให้เป็นที่ต้องการของสังคม

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพมหานคร : บำรุงสาส์น.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2535). ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กามพิศ สัตย์สงวน. (2547). การวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิโต คาสุมะ. (2552). ปรับบุคลิกภาพเพื่อความเป็นผู้หญิงスマートและสุขภาพดี. แปลโดย จวีวงศ์ ซากุไร. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง .
- จันทร์เพ็ญ อมรเลิศวิทย์. (2543). การจัดองค์การทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จางง อควัฒนสิทธิ์, เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล, ประพีร์ วิริยะสมบูรณ์, เสาวคนธ์ สุดสวาสดิ์, สุดา ภิรมย์แก้ว และ สุรพันธ์ เพชรภา. (2543). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดำรง ฐานดี. (2547). สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นาดยา อยู่คง. (2555). สังคมปัจจุบันในเอเชียตะวันออก. นครปฐม.

นิเทศ ดินณะกุล. (2546). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: แอ็คทีฟ พรินท์.

พจนจิตต์ อธิคมนันทะ. (2543). การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สนิท สมักรการ. (2519). มีเงินก็นับว่าน้อง มีทองก็นับว่าพี่ ระบบครอบครัวและเครือญาติของไทย.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจเทรดดิ้ง.

สำนักงานสารนิเทศภาคโพ้นทะเล โซล สาธารณรัฐเกาหลี. (2540). ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี. แปลโดย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรอบคิดว่าด้วยเรื่อง “อำนาจ” ตามแนวของมิเชล ฟูโกต์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน 2555. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ajarnjak.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=67620&Ntype=4>

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน 2555. เข้าถึงได้จาก

http://www.baanjommyut.com/library/social_sciences/41.html

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน 2555. เข้าถึงได้จาก

<http://www.learners.in.th/blogs/posts/482505>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นาย บริวัฒน์ เอมดวง
วัน เดือน ปีเกิด	10 เมษายน พ.ศ. 2534
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจาก โรงเรียนปรีชานุศาสน์ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์